

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

NUM. 11 - MARÇ DEL 1981

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

ANY DE BUTLLETÍ

ENTREVISTES:

Llorenç Magrià Vicens
(Comandant de la República)

Equip de Redacció
del "LACUSTARIA"

Francesc Vergés
Un afeccionat a l'Arqueologia

OPINIÓ "Fets del 23 de Febrer"

Josep Puig i Rodó
Josep Solés i Pujol
Lluís Nuell i Creus
Maria Serra i Bou

ÚLTIMA HORA:

AERÒDROM A PANEDES

L' ENRENOU PUB

un ambient nou

Hostal

Mas Roure

*La bona cuina
de pagès*

Llagostera 830331

**CASAS
MASCRAU
SA**

SEAT

SERVICIO OFICIAL Núm. 05258

TALLER DE REPARACIONES

COCHES NUEVOS Y USADOS

TOTALMENTE REVISADOS

HUMET

RIEGOS Y BOMBAS

C/. Camprodón, 49
LLAGOSTERA

Tels. 83.02.25
83.02.37

PÒRTIC

SUMARI

- 3 - Pòrtic
- 4 - Entrevista: Llorenç Magrià i Vicens — "Comandant de la República"
- 6 - Informació Ple 24-2-81
- 7 - "Recordant un ans d'ahir" per en Tià
- 8 - Coses del Poble
- 9 - Jo compro, jo venc...
- 10 - Opinió política locals sobre els del "23 de febrer"
—Josep Puig i Rodó
—Josep Solés i Pujol
—Lluís Nuell i Creus
—Maria Serra i Bou
- 13 - "1.er Aniversari" per Esteve
- 14 - Primer Aniversari del Butlletí
- 15 - —Última Hora— Projectat Aeròdrom al Pla de Panedes.
- 16 a 18 "La Informació dels anys 60 a Llagostera" —Entrevista al l'Equip de Redacció del "Lacustaria"
- 19 - "Arqueologia" — Entrevista F. Vergés
- 20 - Plana dels Infants
- 22 - "El drama del Pallasso" Josep Calvet
- 23 - Acudits d'en Ramon
- 24 - Portaveu dels lectors:
—"Els regidors socialistes informen"
—"Enhorabona i Endavant" per A. Mascort
—"Rèplica a D. Vert" per R. i M.
—"El cinema i els nens" per Z.
- 26 - "Toxicomania i III" per Jaume Riera
- 27 - Esports
- 28 - Concurs Cultural Infantil per L.I. Ventura
- 29 - Ni mar, ni muntanya... per jvb
Poesia, per Josep Calvet
- 30 - L'Associació de Veïns informa.
Agenda.
Mots encreuats.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Hem de manifestar la nostra satisfacció per l'excel·lent acolliment que ha tingut el número dedicat a la Vellesa. Però també suposem que està a la ment de tothom l'esforç que es requereix per fer sortir una revista —mínimament completa— cada mes. Ens trobem que un dia s'enganxa amb l'altre...

Però una cosa s'ha demostrat: Llagostera necessita i vol una publicació. Ara només cal poder-la mantenir, i això ja no depèn solament de nosaltres.

* * * *

Aquest Butlletí el podríem anomenar "el de les entrevistes". Hem parlat amb en Llorenç Magrià, "El Tall", Comandant de l'Exèrcit Republicà, que després de 42 anys d'exili ha tornat al poble. Hem dialogat amb els nostres "antics col·legues" del "Lacustaria", una llarga entrevista plena d'anècdotes —algunes impubliques—, però que ens demostren que en temps de negror també pot brillar el sol, doncs el bon humor no els mancava als amics del "Lacustaria". Xerrada amb en Francesc Vergés, gran afeccionat a l'arqueologia, amb un tema de fons: la necessitat d'un Museu d'Arqueologia Municipal.

El mes passat vam tenir un fet d'excepció: el 23 de febrer. Degut a la importància del mateix hem fet un qüestionari a quatre representants de la política local.

Com a notícia de darrera hora, hi ha la confirmació del projectat Aeròdrom al Pla de Panedes. Tema que procurarem tractar amb més profunditat properament.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Marta Albà, Esteve Barceló, Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Vicenta Casamitjana, Enric Ramionet, Elena Roget, Amadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, març del 1981

"BUTLLETI DE LLAGOSTERA"
núm. 11

Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció

Editat per: L'Associació de Veïns
Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques Duch - Cassà

Dipòsit Legal: GE-300-1980

entrevista:

Llorenç magrià i vicens

—Comandant de la República—

Suposem que per a molts llagosterncs és desconegut que durant la Guerra Civil, el nostre poble comptava amb dos alts càrrecs militars dins l'exèrcit republicà: L'August Vidal, home de gran valua, tant humana com intel·lectual, que va ésser Comisari Inspector General de les Brigades Internacionals —parlava quatre llengües—, i el que ens ocupa, Llorenç Magrià i Vicens, que era comandant i estava proposat per Tinent Coronel.

No és la nostra intenció però, vanagloriar les possibles virtuts castrenses d'en Magrià, sinó donar a conèixer el seu perfil humà i les seves experiències, i en definitiva veure què sent i què pensa un home que ha estat quaranta dos anys absent del seu poble.

Llorenç Magrià als 30 anys

En Llorenç neix l'any 1.899. És el més gran de quatre germans. Estudia fins als quinze anys per, seguidament, treballar al bosc (carbó, escorxa, etc.), i més tard —acabada la guerra del divuit— a diferents fàbriques de taps de la vila (Can Campaner, Cal Grec,...). Després, el servei militar...

"Em va tocar anar a l'Àfrica. Al cap d'un any ja era Sargent, i em vaig reenganxar, tornant a Girona, on hi vaig estar tres anys més fins que ho vaig deixar"

"Tenia trenta anys quan vaig anar a treballar a Bèlgica, com a encarregat d'una fàbrica de suro que havia montat en Ribes. Allà es guanyava molt més. En aquells temps cobrava uns 40 francs belgues al dia."

"Torno a Espanya, i treballo altra vegada en el ram del suro; faig de camioner amb en Calvet (Payret), amb en Maimí (Carbó), taxista, per acabar fent de vigilant municipal. Aleshores era el batlle de la vila l'Artur Roig."

—Com és que us reenganxessiu?

"Mireu, jo no tenia esperit militar, però era la manera de tenir un sou estable i a la vegada

assegurar la vellesa..."

—I entrem a la guerra...

"Degut al caràcter d'antic militar, vaig ésser movilitzat de seguida per fer la instrucció pre-militar al poble. Tot seguit era cridat a Girona, i als quinze dies em feien tinent. Sobre meu només hi havia dos capitans, els altres dirigents estaven tancats. De Girona em traslladaren a Madrid, i d'aquí al front d'Osca, fins a la retirada."

—Estàveu d'acord amb la República?

"Van ésser les circumstàncies... Si la guerra hagués anat bé, amb nou o deu anys més podia agafar el retir."

—Com va ésser la guerra?

"Vaig complir amb el meu deure. Recordem que la República era la legalitat, em vaig limitar a complir amb la meua obligació. Al final era Comandant d'un Batalló. Encara que oficiosament ja era Tinent Coronel."

—Ens podeu explicar anècdotes, fets de la Guerra? —Tinguéreu d'executar algú...?

"No, no,... —Què es pot dir d'una guerra? —Un desastre.

—I la retirada?

"La retirada també va ésser desastrosa. Aleshores estava al

comandament de 4.000 soldats i tenia l'ordre de protegir-los a ells i a la població civil que volgués passar a França. Vam estar quinze dies jugant al gat i la rata amb els franquistes que ens perseguien: de Puigcerdà a Camprodon, als Pirineus... Al final aconseguirem arribar-hi sense haver d'enfrontar-nos. Encara que a la retirada va morir molta gent, perquè els avions bombardejaven les carreteres, que anaven plenes de gent que fugia..."

"Una vegada a França ens van rebre molt malament. Només ens esperaven els gendarmes i els camps de concentració. Vaig estar-hi sis mesos i després a una companyia de treball, però vaig haver d'escapar-me, ja que a part de que no em donaven pràcticament res, em volien detenir. Les detencions s'efectuaven pel carrer, dins els bars... Omplien la fitxa i si eres espanyol posaven: Comunista"

"Pels francesos tots els espanyols erem comunistes. Això significava anar a la presó, i probablement la mort. —Em perseguïen. Però, a Burdeos, aconseguí treball amb els alemanys, que ja havien ocupat tota França."

—I dels alemanys, què?

"Jo voldria que socialment Espanya fos com era llavors Alemanya. Treballava en una fàbrica de màquines de cosir. Erem uns 3.000 obrers. Hi havien francesos, italians, espanyols... —Vaig tenir un accident i em tractaren molt bé. Un malalt era sagrat pels alemanys. Fins i tot en temps d'escassetat, a un malalt encara que fóra espanyol se li donava 150 grams de pa blanc cada dia, confitura, mantega, etc., en lloc de la ració ordinària. No hi havia discriminació entre les diferents nacionalitats."

—*Us feien propaganda del seu règim?*

"No, a la fàbrica no ens parlaven pas de l'Hitler. Tampoc ens pressionaven. Encara que recordo que quan vaig demanar per treballar-hi, l'home em feu un discurs: "A l'Alemanya tenim un gran Jefe, un gran polític..., Hitler!!" —Jo el que volia era salvar la pell..."

"A la fàbrica però, tothom era igual. Les dones també treballaven. Quan una dona tenia una criatura, l'Estat li pagava durant dos anys, i si en un període curt, en tenia dues o tres, per cada una dos anys. Ja he dit que socialment estaven molt bé, llàstima de la mania de fer-se "amos" de tot."

"A totes les empreses hi havien controls de l'Estat. Tant en cas de guanys, com en cas de pèrdues, era repartit a mitges amb l'Estat. Recordo una anècdota, quan vivíem en una barraca dos holandesos, un francès, un italià i jo; hi vam posar de nom la 4.ª Internacional. Sort que ho vam explicar-ho bé als alemanys, que sinó..."

—*Com va ésser que en marxéssiu?*

"Quan venien els aliats, ens van dir si volíem retirar-nos amb ells. Jo estava cansat de retirades

i em vaig quedar en un refugi. No he vist gent més desmoralitzada que els alemanys en la seva retirada. Tirant els fusells... buscant roba de paisà... —Els darrers atacs de l'aviació americana van ésser terribles. Esquadres de 150 a 200 avions, destruïren mig país."

—*De tot el que heu viscut, quina és la invasió que us ha impressionat més?*

"Indubablement la dels americans a Alemanya, deixaven els pobles rasats. Realment desolador."

I de tornada a nou a França...

"Sí, en tornar, encara vaig haver de fer tres mesos de presó. Després m'instal·là prop de Pau a uns vint-i-dos quilòmetres de la frontera. Vaig estar molt de temps fent pantanos, i últimament treballant per l'Estat (Obres Públiques)."

—*Heu estat casat?*

"No he tingut temps d'estar casat..."

—*Què penseu dels francesos?*

"Els francesos encara ens odien des de la guerra de la Independència. —Quan el poble espanyol es sublevà contra el domini dels francesos, molts d'aquells van restar presoners. Com que Napoleó havia deixat el país pràcticament arruïnat —s'ho havien emportat tot!— es va decidir canviar el presoners per porcs, i així un francès valia dos porcs o un vedell... —Així de mica en mica es va poder aixecar el país... I d'això ells encara se'n recorden. —La veritat és que quan estàvem a les companyies de treball, acabada la guerra, ens tractaven molt malament."

"També tinc mal record dels italians. Durant la retirada cap a la frontera, els seus aviadors van matar molta gent. Les guerres són terribles, i més quan són entre germans."

"Aquí tenim casos de vícti-

mes innocents, com en Mascort, que va morir en un camp de concentració, i altres, gent que no s'havia posat mai en res i..."

La Tornada

"Vaig venir el 19-3-80, feia 42 anys que era fora. No he tingut cap tipus de problemes. Només que m'haig de refiar del que em paguen allà, ja que els republicans no vam ésser mai acceptats per Franco, i ara aquí tampoc s'ha trobat res conforme jo havia treballat abans de la guerra. Tots els papers els van cremar."

—*Es viu millor aquí?*

"A França tenia una casa, que m'havia fet jo mateix, i m'havia de rentar-me la roba, fer el menjar, etc. Aquí tot això m'ho soluciona la meua germana. Jo només faig petits treballs per a arrenjar la casa."

—*Com heu trobat el poble?*

"He estat molt de temps sense venir, però és que no me'n fia-va."

"Em va fer molta desil·lució trobar la casa d'en Romeu a terra... Quan estàvem a Madrid, amb l'August Vidal, parlàvem de fer-hi l'Ajuntament, Correus... —Per tot el de més tot és canviat: els carrers, noves cases, etc."

—*Què ens podeu dir de l'August Vidal?*

"Amb en Vidal havíem anat a estudi junts. Ens vam trobar al front de Madrid, i des d'allà arrenjàvem el poble... —Sense saber

(Continúa a la plana següent)

que aniríem a parar a Rússia i a França...

—*Quants oficis heu fet?*

“El meu era taper, però he fet de fuster, mecànic, conductor de camió, taxi, i ara de tot (per casa).”

—*Abans de la guerra que fèieu en el lleure?*

“Tenia molta afició a la caceria (conills, senglars...). Feiem llargues xerrades en el Casino sobre la caça. Ocupàvem sempre la mateixa taula. També n’hi havia una pels fabricants, una pels del futbol... Però normalment els dies de feiner no hi havia ningú. En el bar del Casino s’havia d’anar ben vestit, i encara més quan es feia ball en el saló, que solia ésser una vegada al mes.”

“Recordo la rondalla que formàvem amb en Ruiz, en Valls, en Grau... Vam fer una estudiantina de la “Penya la Nau”. Per aquells temps tenia cotxe. Un dels primers.”

—*I ara?*

“M’aixeco cap a les nou, grato quatre coses per casa, i me’n vaig a donar un volt amb el gos, que em fa anar de vòlit. Després de dinar, el “canari” aquí al Casino amb els companys fins a les quatre, més tard el solitari, mirar els altres... La televisió m’agrada molt. Fa poc, en vaig regalar una amb colors a la meva germana.”

Quan li parlem de la soletat, ens diu que l’enyorança sempre existeix “em sentia nostàlgic i sol, sempre sol...”

—Un home que ha viscut el desastre d’Àfrica, tota la guerra civil espanyola, l’exili a França, camps de concentració, invasió dels alemanys, treballar a Alemanya, invasió dels americans —la més dramàtica— retorn a França, i ara, als 81 anys, tornada a Llagostera.

Col·lectiu de Redacció

EL PLE

24 de febrer

El passat dimarts dia 24 de febrer es celebrà un ple extraordinari que tenia com a punt principal el referent al “cese” de la Junta Administrativa de l’Hospital Municipal. L’assistència va ésser de quatre persones.

Abans d’entrar en els temes de l’ordre del dia es llegí un manifest en relació amb l’intent de cop d’estat que havia tingut lloc el dia anterior, en el que s’expressava el suport a la Corona, a la Generalitat, a la Constitució, a l’Estatut, a la Democràcia i a la Llibertat. Aquest tema el tractem en una altre secció del Butlletí.

Normes subsidiàries

S’acordà per unanimitat acceptar una subvenció de la Generalitat de 475.000 pessetes destinades exclusivament a la redacció de les normes subsidiàries.

Piscina Municipal

En no haver-hi superàvit disponible de l’exercici anterior s’aprovà per unanimitat un suplement del crèdit dels pressupost extraordinari per a la construcció de la piscina. Aquest suplement serà de 4.256.066 pessetes amb càrrec a una subvenció de la Diputació i 6.365.640 pessetes d’ampliació del crèdit amb el Banc de Crèdit Local.

Caserna de la Guàrdia Civil

La corporació acordà per unanimitat cedir gratuïtament a l’Estat uns terrenys situats a la carretera de Tossa per construir-hi la caserna de la Guàrdia Civil. Les condicions amb què es cedeix són:

—La construcció s’ha de fer abans dels cinc anys.

—Que es mantingui el destí d’aquests terrenys durant 30 anys després de la construcció.

—Si no es compleixen aquestes condicions els terrenys tornaran a l’Ajuntament.

—Si després dels esmentats 30 anys no es destinen els edificis i terrenys per a Caserna tornaran a l’Ajuntament.

Urbanització sector Cementiri i carrer del Fred.

Hi havia una proposta de l’alcalde

d’aplicar en concepte de contribucions especials el 90 per cent del cost de les obres d’urbanització dels carrers afectats, a pagar per les persones beneficiades de l’obra.

Els socialistes diuen que el precentatge era excessiu tenint en compte que els veïns s’havien vist afectats per la tardança de les obres. Hi ha zones en les quals els veïns no havien pagat (Costa Brava, Pompeu Fabra, Carril) encara que fos una cosa provisional, i a la gent de pagès també els han arrenjat els camins... Acabaven dient que es podria fer una consulta als veïns que són els directament afectats.

El Sr. Codina replicà dient que fins ara sempre s’ha pagat el 90 per cent, que sinó es retardarien les obres i que la gent de pagès ja ha arrenjat pel seu compte els camins en dues ocasions i ningú els va ajudar.

S’aprovà la proposta amb els vots en contra dels socialistes.

Hospital Municipal

Abans d’entrar en el tema van abandonar la sala els Srs. Puig, Viñes i Ventura, per ésser part interessada.

Es llegí una moció per part del grup de C i U i de la Sra. Serra en que es proposava cessar la Junta Administrativa de l’Hospital, ja que s’havia complert el termini de dos anys que es preveu en l’article II del reglament del mateix.

El grup socialista llegí un escrit que al ésser publicat en el Portaveu dels Lectors, no resumim. Una vegada llegit, el Sr. Codina digué que no hi havia res per amagar i que només es tracta de complir l’article II del Reglament. Es discutí sobre la vigència o no de l’esmentat reglament. El Secretari digué que el reglament no es pot considerar vàlid i que s’hauria de regir per la llei de Règim Local.

Finalment es decidí deixar-ho damunt la taula i fer una nova consulta sobre la vigència dels Estatuts, si es poden aplicar es nomenarà una nova Junta i sinó s’actuarà d’acord amb la llei de Règim Local.

Col·lectiu de Redacció

RECORDANT UN ANS D'AHIR DE LA NOSTRA VILA

L'AIGUA POTABLE

ANY 1913 UN PROJECTE
ANY 1954 UNA REALITAT

Seixanta vuit anys que es compleixen aquest mes de març del primer soroll per portar aigua potable al poble. Uns quaranta un anys foren necessaris, entre pitos i flautes, perquè l'aigua eixís de les aixetes de les nostres cases. Així és que solament fa vint-i-set anys que gaudim d'aquest goig.

Llegiu si us interessa o plau un compendi de com va anar la cosa.

El periòdic local "La Selva" núm. 15 de data 30 de març del 1913 resava així:

"L'aigua potable"

"D. Francesch Tarré ha fet passar a casa de llurs vehins de nostra vila unes fulles en les que senyala les condicions en què ofereix lo servei d'aigües potables que té en projecte. Tenim a la vista lo resultat de la determinació hidromètrica feta per D. J. Trenard de Barcelona, i podem assegurar que són verament potables, i si se considera la forma de cedir-les en arrendament i a preus tan econòmics, bé pot dir-se que ja mai se presentarà ningú més que la pugui oferir amb més ventatges. Lo propòsit del Sr. Tarré n'és molt laudable, ja que la vila no'n té d'aigua potable, i per això es mereix que tota la vila, per tota, correspongui al seu propòsit, sense tardar, suscribint-se des d'ara quesqun dels vehins per la que necessiti. Tots quants aimem a nostra vila devem ajudar a l'èxit de l'empresa puig és acte de ver patriotisme. Esperem que tothom s'ho pendrà amb interès."

El mateix periòdic núm. 16 de data 27 d'abril de l'any ja nomenat donava aquesta nova:

"Les noves que podem transmetre al públic de nostra vila respecte al servei d'aigua potable que té en projecte D. Francesch Tarré, són verament agradables, puig l'esmentat senyor està animat dels millors propòsits, malgrat lo poc entusiasme demostrat per los vehins envers una millora de la gran transcendència que té la portada d'ai-

gües en aqueixa vila, ahont no hi ha més que pous en pèssimes condicions i cisternes que no dones l'aigua gaire bona, higiènicament parlant, puig li falten sals en dissolució. La ignorància dels vehins en l'assumpte n'és l'única causa de la indiferència, i tenim la seguretat de que devindrà amb entusiasme, quan lo compreguin, a no tardar."

Al poc temps tot callà, un silenci sepulcral invadia tot el poble, sobre les aigües; i la gent no tingué altre recurs que prosseguir proveint-se de l'aigua dels pous o cisternes, escoltant junt al bracal del pou aquell xauxinar de la corriola, mentre pujava el cantí o galleda.

En arribar el mes de gener de l'any 1928 és quan la revista gràfica "Gerona Artística, suplemento a Gerunda", entre altres coses de Llagostera deïa: "pero... nos falta el agua", "No obstante tenemos la seguridad de que va a ser en breve un hecho la traída de aguas potables a esta población. Es el iniciador y propulsor de tan gran propósito nuestro buen amigo el joven doctor en farmacia y compañero nuestro D. Ramón Adroher de Ciurana y sus compañeros D. Juan Prats Perra-món y D. Francisco Roquet Carreras, primero como Comisión, y ahora la elección de los tres al Ayuntamiento, es de una absoluta garantía de la efectividad y realización del proyecto."

Resultat: Reunions a ca la Vila, plànols, remoure terra, comprar diferents coses i material per a fer les obres, posar uns rejols i poca cosa més es va fer. Allò que semblava tan important per al poble i tanta pressa, va passar que el temps passava i res amb prou feines es movia, i a poc a poc desapareix voluntat i entusiasme. Tot un enigma. I el poble no va tenir altre recurs que si vol aigua té d'estirar la corda del pou o cisterna acompanyat sempre dels gemecs secs de la corriola.

Un bon dia sortí un home enter, de cervell clar i d'una voluntat acerada, i més quan es tracta del bé del poble. Aquest home va ésser el senyor Leandre Calm i Figueras, Alcalde en aquell temps, el que secundat amb entusiasme per tots els consellers de l'Ajuntament aixecaren la veu de què ells procurarien resoldre el que el poble tant vivament desitjava i necessitava. Era portar a terme l'aigua potable al poble.

Lluitaren, tingueren destobs i entrebancs (propis de les grans empreses) però en tot vanceren.

El somni de tants anys d'un poble el convertiren en realitat.

Era el dia tres de febrer del 1954 quan la font de la plaça "d'en Romeu" (font avui desapareguda) donava el primer raig d'aquella aigua que porta i dur encara un gran servei a la indústria, comerç i ús particular.

Les obres duraren 1 any i 10 mesos.

És una memorable obra, com també va ésser una inoblidable diada la de la seva inauguració, que el temps no esborrarà ja mai dels cervells dels Llagosterins. Era un dia molt fred.

L'Ajuntament estava format per:

Alcalde-President, Leandre Calm i Figueras — 1.er Tinent alcalde, Climent Casanovas i Ballell — 2.on Tinent alcalde, Joan Vilaplana i Freixas— Consellers, Esperidió Vilallonga i Sendra — Josep Castelló i Alsina. Josep Casadevall i Font — Narcís Font i Pairet — Joan Gironès i Ferragutcasas— Emili Rasset i Coris — Emili Ramos i Coma — Secretari, Francesc Gifre i Vila.

Pressupost d'execució:

1.740.310,75 ptes.

Xifra per augments de cost de matèries primes

i jornals: 500.000,— ptes.

Total cost 2.240.310,75 ptes.

Per en Tià

COSES DEL POBLE

Accident al carrer Santiago Rossinyol - Bon Aire

El propassat dia 5 de febrer, a la cruïlla dels carrers Bon Aire i Santiago Rossinyol, hi hagué un accident en xocar dos cotxes, un Seat 127 i un Land Rover. Va ésser molt aparatós, resultant la conductora i l'acompanyant del Seat 127 amb ferides de certa consideració, quedant els dos cotxes amb molts de desperfectes.

Són moltes les persones que s'han queixat de la mala senyalització i poca visibilitat d'aquell carrer, demanant que es posi un mirall perquè els cotxes que pugen pel carrer Bon Aire puguin veure si en ve algun pel carrer Santiago Rossinyol i no haver de sortir fins al mig del carrer, que és quan es produeixen aquests accidents.

Esperem que es solucioni aviat.

Accident al carrer Conseller - Plaça Catalunya

Fa pocs dies a l'encreuament dels carrers Consellers - Plaça Catalunya - Dr. Fleming va haver-hi un petit accident.

Va anar de la següent forma: segons ens van dir, un cotxe que venia del carrer A. Guimerà i cap al Dr. Fleming no va fer l'stop que hi ha davant de la farmàcia vella i va embestir un que anava per l'altre carrer, xafant-li una mica la planxa i algun llum. De fressa se'n va fer molta, i van sortir alguns veïns a veure què passava, aleshores un cotxe que havien deixat davant de la Farmàcia Saurí, es veu que era mal frenat resultant que es va començar a moure fins que va trobar un altre vehicle que hi havia aparcat darrera seu, i li va aixafar algun llum. Per sort ningú va prendre mal, però va ésser molt espectacular a l'haver-hi dos xocs en pocs moments.

Accident carrer Camprodon

El dia 7 de març es produí un accident al carrer Camprodon, en atropellar un cotxe de l'Hispano Hilariense a una criatura de 2 o 3 anys d'edat. Els fets succeïren així: Hi havia un grup de criatures, totes elles de poca edat, que es trobaven jugant i corrent per sobre la voravia, tot de cop una d'elles, la més petita, va baixar de la voravia en el moment en

què passava un cotxe de l'Hispano, el xòfer va intentar desviar-se, però no ho va aconseguir, i amb les rodes de darrera li va tocar un peu, produint-li ferides de molta consideració.

Matança del porc al Casal

El diumenge dia 8 de març, es va celebrar al Casal, la "Quarta Matança del Porc" organitzada pel Casal Parroquial Llagosterenc, amb la col·laboració de molta gent del poble.

Des de bon matí es va anar preparant tot el necessari pel dinar, fent botifarres, tallant greixons, etc.; més tard, es va procedir, en mig d'una gran expectació, a la matança del porc.

Després de tot això, la gent es va començar a preparar les taules i començà a asseure's, tot esperant el dinar.

Cap a les dues de la tarda ja estava tot preparat i es procedí a repartir-ho. El dinar constava del següent:

Amanida, mongetes amb greixons, un tall de fetxe, una llonza i una botifarra, i de postres una poma o una taronja a més a més de pa, vi, aigua i cafè.

Malgrat que el temps no hi acompanyà gaire, la gent que hi assistí fou molta, sobre tot és de destacar la gran quantitat de gent forastera, de Barcelona, de Girona, de Sant Feliu, de Tossa, etc., a més de la gent de poble.

És de destacar la bona organització de tot el que es va anar desenvolupant durant tot el dia al Casal, el que va fer que la gent quedés contenta i amb ganes de tornar-hi un altre any.

23 FEBRER.
X'ISTERREVENTESIS

Obertura d'una nova botiga

El dia 6 de març es va inaugurar la botiga d'esports JORMA 7, propietat d'en Jordi i la Maria Rusiñol, la botiga està situada al carrer Consellers i es dedicarà a la venda de tota classe d'articles per l'esport.

A la inauguració hi va assistir molta gent, que van poguer degustar un petit "piscòlabis" que havien preparat per a tothom qui hi assistís.

Desitgem que tinguin sort en aquesta nova tasca que acabem d'emprendre.

Manifestació en favor de la "Democràcia, Llibertat, Constitució, Estatut"

El dia 27 de febrer es va celebrar a Girona una manifestació en protesta pels fets produïts a Madrid els dies 23 i 24 de febrer, i per tots prou coneguts.

Per aital motiu, els partits polítics locals varen llogar un autoòmnibus per a tot la gent que volgués anar a la manifestació. Hi van anar unes trenta persones a més a més de les altres que hi van anar en cotxes particulars.

Puntualitzacions a "Baralles al camp de futbol"

En relació a la nota que el mes passat publicàvem en aquesta secció sobre unes baralles al camp de futbol, volem fer les següents puntualitzacions:

—El joc fou disputat però sempre dins les normes de deportivitat.

—Va ser un espectador del Palafrugell i no un jugador, el que insultà a un del Llagostera, fill d'una autoritat local.

—Els crits, insults i males paraules foren sempre entre l'esmentat espectador foraster i el pare del jugador local ajudat per un grup de persones del poble.

—L'equip contrari no va ser en cap moment agredit ni van haver-hi intents de fer-ho per part de ningú.

Carnaval al Black Cat

El dissabte 28 de febrer, es va celebrar al Black Cat la nit del Carnaval. Per aquest motiu es convidava tots els assistents a xocolata amb "melindros". També va haver-hi un

concurs de disfresses, del que resultà guanyadora la Roser Rufí, que anava de "Bruixa", i li correspongué com a premi dues ampolles de xampany i un pastel de vuit quilograms de pes. Obsequis que van ésser repartits entre tota la gent que allà hi havia.

També pel 14 de febrer, "Dia de Sant Valentí" o "Dia dels Enamorats", hi hagué l'actuació d'un humorista. Per Sant Josep està previst fer la Nit de la crema, i properament s'anuncia l'actuació del gran mag de l'il·lusionisme "XEVI".

Carnaval

El proppassat dia 2 de març, es celebrà a la Discoteca del Casino Llagosterenc, el Ball de Carnaval.

Va estar força animat i amb forces disfresses. Algunes de molt originals, com unes noies que anaven de "Paquet de regal", de "Gilda" i d'una parella còmica del programa "625 línies" de RTVE; aquests últims eren en Josep Pico i en Josep Ortin, que van quedar guanyadors.

Es una llàstima que no es recuperi l'antic Carnaval, del què ens parlava en Tià el passat mes, amb la seva animació i bullici, i la col·laboració de molta gent del poble. Seria bó que per al proper any s'intentés, amb la col·laboració de totes les entitats del poble, fer uns Carnavals com els d'abans.

Entrebanca al Passeig

És una imatge molt freqüent el veure una pila de sorra, taulons, obra, runes... al mig de qualsevol dels trams del passeig del nostre poble. Ens hi hem acostumat fins el punt de què ens sembla normal. Però si ens ho mirem bé veurem com això no ho és tant. El passeig és un lloc per passejar, per jugar la mainada... i no és gens lògic trobar-hi restes de morter, dels clots dels rebentons i tantes altres coses.

La culpa no és totalment dels veïns, ja que si d'altres ho fan ells també. Creiem que ha de ser l'autoritat la que ha d'indicar a la gent que aquest costum ha de desaparèixer. No els ocasionaria unes molèsties massa grans, ja que en altres indrets es fan obres i no hi ha el passeig per posar el material. Pot ser aquest és un primer pas per aconseguir treure aquest desagradable impressió que fa el nostre passeig.

Col·lectiu de Redacció

LA MARXA DELS "40"

El passat dia 1 de març, nois i noies i gent gran es reuniren a Banyoles per a concursar a la tradicional "Marxa del 40 Kms.". Aquesta marxa és la número setze de les celebrades. S'esperaven 12.000 concursants, però degut al mal temps en participaren uns 6.000.

La sortida es va donar a les cinc del matí, i el control d'arribada era obert fins a les tres de la tarda. La sortida la va donar la dona d'en Pujol. El primer en arribar va ésser un jove de 20 anys, a tres quarts de vuit del matí.

De Llagostera erem uns 60 participants. Els que arribaren més aviat, registraren contents el temps de quarts de dotze...

El participant més vell tenia 81 anys i el més petit en tenia 7.

L'esperit esportista guanyà al mal temps, fins i tot hi concursà un gos pastor alemany.

Entre els nostres companys hi podem destacar l'Arnald Gurnés, la Núria Agustí, en Jordi Russinyol, la Teresa Tintinyà i el nostre entrenador Paco Cortès. De Llagostera el cotxe escombra no en va haver de recollir cap. Com podeu veure tenim jovent que

sempre ens pot fer quedar bé en els esports.

Cada any es dona una medalla a cadascun dels participants que arriben a la meta. L'entrega és un any per l'altre.

Els nois i noies del vuitè d'E.G.B. del Col·legi Ntra. Sra. del Carme, recolzem aquestes manifestacions esportives i agraïm tots els entrenadors i altres professors d'educació física la seva entrega a l'esport. I sobre tot agraïm el seu treball a en Paco Cortès que tant ens ha ajudat a poder arribar als llocs que hem aconseguit. Gràcies!

Gràcies també a l'Associació de Pares del nostre Col·legi, als qui debem tots els avanços i milloraments en el camp dels esports.

Alumnes del vuitè d'E.G.B.
Col·legi Ntra. Sra. del Carme

JO COMPRO, JO VENC

Aquí tothom qui vulgui, hi pot anunciar
el què li sembli.

Especuladors abstenir-se.

- *— Venc llit gairebé nou. Bon preu. — Raó: La redacció.
- *— Compro escriptori de segona mà, que sigui de bon pagar.
Raó: Joan (La redacció).
- *— Venc una Guitarra Baixa en bon estat.
Telèfon 83.01.58 Esteve
- *— Compro piano de segona mà. — Raó: La redacció.
- *— Es venen estanteries metàl·liques gairebé a meitat de preu.
Per adquirir-les dirigiu-vos al telèfon 83.00.56
- *— Compro llanta o roda de bicicleta per 500' Ptes.
(De 8 a 10 tarda) Telèfon 83.02.48 Eduard
- *— S'ofereix per a fer de "Canguro" els dissabtes i vigílies de festius. — Telèfon 83.02.21 Nuri
- *— Venc "mili" completa (sense estrenar). Teve

ENQUESTA:

«23 FEBRER»

Degut a la extraordinària importància dels fets del 23 de febrer, hem cregut convenient conèixer l'opinió de diferents personalitats polítiques llagosterenques. Abans però volem reproduir el Manifest que per aquest fi, ha fet públic l'Ajuntament de Llagostera:

"Manifest de l'Ajuntament amb motiu dels fets esdevinguts el 23 de febrer al Palau del Congrés de Diputats de Madrid". — "Mitjançant la present nota, volem expressar el nostre suport a la Corona, a la Generalitat, al seu President i a totes les institucions democràtiques del país.— L'Ajuntament felicita a tots els ciutadans de Catalunya i per extensió a la resta de l'Estat espanyol, que amb el seu comportament han ajudat a sortir d'una greu crisi, provocada per uns sediciosos, que posà en greu perill la democràcia del nostre país. També fem palès el nostre compromís en la defensa de la Constitució, de l'Estatut, de la democràcia i de les llibertats del nostre poble. — LA CORPORACIO MUNICIPAL."

Preguntes: 1.a — Quina va ésser la seva reacció davant els fets del 23 de febrer?

2.a — Com hagués actuat a nivell de càrrec o partit en cas d'haver-se consumat la sublevació?

—Quines repercussions hauria pogut tenir pel poble?

3.a — Opinió i/o suggeriment.

-Entrevistats: JOSEP PUIG i RODÓ
Batlle accidental
JOSEP SOLES i PUJOL
Representant C. i U.
LLUÍS NUEL·L i CREUS
Representant P.S.C.
MARIA SERRA i BOU
Representant P.S.U.C.

JOSEP PUIG i RODO

1.a.— De sorpresa, inquietud i més quan escoltant la ràdio es va notar, un canvi molt significatiu de melodia ambiental a música militar. Sort que tot buscant informació en diferents emissores, vaig sentir el comunicat que es dirigia a tots els ciutadans de Catalunya i de la resta de l'Estat espanyol, del nostre President Jordi Pujol al qui li estic molt agraït per la serenitat i ànim que em va donar, en aquells moments.

2.a— En primer lloc cal clarificar que en aquells moments era un simple regidor o ciutadà normal. Ja que si sóc a

l'Alcaldia era, és per substituir al batlle que està de vacances.

Ara, essent el meu temperament, crec que no gaire esverat i més aviat moderat, junt a una gran confiança i fe en Déu, en el Rei i en la Constitució aprovada per la majoria dels espanyols, no veia gens clar que es pogués arribar a un canvi tan radical.

3.a— A nivell de poble quines repercussions hauria pogut tenir! Com que no tinc cap experiència sobre aquest canvi tan sobtat, pels fets ocorreguts a Espanya i que atemptaren contra el procés de consolidació de la democràcia, prefereixo no opinar.

LLUÍS NUEL·L i CREUS

A.— Vaig tenir, de primer moment, una sensació de dubte ja que les notícies no eren massa clares. Més tard en poder seguir els aconteixements per la ràdio em va entrar una angoixa i temor pels meus companys i demés representants, en el Parlament a Madrid. Per últim un sentiment de ràbia al poder constatar la impotència d'una democràcia, encara embrionària, davant els fets lamentables dels quals, si n'hem sortit, podem i cal donar gràcies al Rei.

B.— La meua reacció a nivell de càrrec o partit és molt difícil de definir. En primer lloc per no tenir precedents, i en segon terme crec que a nivell de poble, partit o càrrec ben poca cosa es pot fer en contra d'unes persones o institucions les quals estan ben armades. El que si és clar és que automàticament calia començar la reconquesta dels nostres drets i els de Catalunya.

D.— Per a mi la llibertat és quelcom tan vital que quan la tens et passa desapercebuda però quan et manca t'adones de què és totalment necessària.

C.— A nivell de poble, i és un punt de vista molt personal crec que una gran majoria no desitja una involució perquè sap que no es pot tirar endavant sense llibertat ni cultura. Per això sap que amb la manca d'aquests factors es pot viure, però no caminar, que és el que hem hagut de fer al llarg de quaranta anys. Quant els que encara actualment enyoren els temps passats, solament se'ls pot dir que mai les coses tornen a ésser iguals i que no podem tornar als anys cinquanta. Ara convé treballar tots i acceptar la democràcia i la constitució, fer un país real i no voler viure en un país fictici.

JOSEP SOLÉS i PUJOL

La meua reacció personal va ésser totalment de sorpresa i d'espectació com suposo que va ésser per a la majoria dels ciutadans de tot l'Estat, acompanyat, això sí, d'un cert recel de què tingués èxit aquest acte de sublevació militar, ja que, a mesura que passaven els minuts sospesava el fet com un acte totalment contrari a la Constitució votada pel poble, en gran majoria, i a la que ens devem tots. Vull significar amb això que pesava més en el meu interior la realitat i llibertat logrades amb tant d'esforç i il·lusió sobre tot pels catalans i pel que podia suposar per a Catalunya, que m'impulsava a ésser optimista en aquells moments.

Es difícil per a mí contestar la segona pregunta, ja que mai vaig comptar amb l'èxit d'aquesta sublevació, cosa que del contrari, crec que hagués estat fatal en molts sentits, sobre tot amb el normal desenvolupament de la societat actual, encarada a l'entrada a la Comunitat Europea.

Hauria estat un veritable retrocés a tots nivells, i ja no cal dir en tot el referent a la nostra autonomia.

Ara bé, també crec que podríem tots plegats reflexionar amb el seny que hem demostrat i estem demostrant els catalans, per si cal sospesar ben bé aquest avís, contrari totalment a la nostra manera de pensar i fer les coses, procurant cadascú proposar-se posar-hi el seu gra de sorra, per ajudar a consolidar aquesta, encara jove democràcia, que si l'han lograda tots els pobles de l'Europa occidental, perquè no la podem també lograr nosaltres? Sembla talment que són paraules, però jo crec que són realitat, i és per això que hem de començar: deixant governar als que governen i l'oposició posar-se també al seu lloc que li correspon, no fent una oposició sistemàtica a un

programa de govern, sinó, aportant una crítica constructiva i positiva a tots nivells, que també són capaços de fer-ho. Aquesta, jo crec, que és l'única manera de fer país i reconstruir les nostres institucions amb total esforç i treball, com és l'esperit de Convergència i Unió.

MARIA SERRA i BOU

1.ª— En un primer moment la meua reacció va ésser de tristesa. Semblava que tots els esforços per acabar amb les venjances i odis del passat es derrumbaven i aquests tornaven a aprèixer com una ombra negra. Vaig pensar no obstant que no tot estava perdut i que serenament havia d'afrontar els fets. El telèfon no parava i esperançadores notícies es donaven en mig de la preocupació general. Com a responsable polític del PSUC i com a representant popular pel meu càrrec de Regidora de l'Ajuntament, havia de restar al meu lloc i donar esperances als ciutadans de què la democràcia es mantindria.

El moment era tens i calia prendre decisions, vaig telefonar immediatament a l'alcalde per si encara no estava assabentat de la notícia i al mateix temps manifestar-li la conveniència de reunir immediatament al consistori, per tranquil·litzar a la població i prendre les mesures que en unes circumstàncies tant greus calia fer. El Sr. Alcalde, tot i agraint-me la meua trucada, i manifestar la seva consternació, de moment no va creure necessària la convocatòria del consistori.

Em vaig posar en contacte també amb l'amic Nuell, responsable del PSC, acordant, una comunicació constant en aquest període.

Amb el Comité Comarcal del PSUC de Girona, òrgan superior del partit a les nostres comarques, vam romandre en comunicació constant. Des d'un pri-

mer moment vàrem seguir les observacions que ens van donar, de guardar en lloc segur els arxius del partit, alhora que amb serenitat restar amatents a les directrius de la nostra direcció. Tota la nit vaig estar aixecada per estar a disposició de tots els ciutadans, del meu partit, i de l'alcalde si em necessitava.

En aquests dies molts ciutadans amics, m'han preguntat si havia pensat en anar-me'n. Manifesto avui, com així vaig dir aquella nit que en cap instant se'm va passar aquesta idea pel cap, i no marxaré mai, en circumstàncies com aquestes. Els polítics, els representants del poble ens devem als nostres electors, a aquells que ens han votat, i són aquests i ningú més els que han de dir-nos en votacions democràtiques si hem d'abandonar el nostre càrrec.

2.ª— En unes circumstàncies que afortunadament no s'han produït, com a càrrec públic m'hagués mantingut a l'Ajuntament donant constància de la meua legitimitat democràtica. Com a membre del partit hagués donat fermesa de les meves conviccions, assumint la meua responsabilitat amb fermesa i serenitat. Quant al poble, aquells que com jo tenim ja una certa edat, no cal esforçar gaire la nostra memòria per saber el que hagués passat.

3.ª— El divendres 27 ens manifestàvem un grup de Llagoterencs juntament amb els ciutadans de Girona, pels carrers de la ciutat, com així succeïa a tot l'Estat espanyol. Faig, com a suggeriment, un crit a tot el poble, i amb especial a la joventut que no ha patit els angoixosos anys de la dictadura franquista, perquè, sigui quina sigui la nostra creença política o religiosa, ens unim com una pinya per a defensar la Llibertat, la Democràcia, la Constitució i l'Estatut.

**drogueria
puigdemunt
bricolage**

BANQUETS

NOCES

BATEIGS

"Can Sendo"

RESTAURANT - PIZZERIA

Cada dia trobareu el menú que desitgeu

APARCAMENT PROPI

Carrer Camprodon, 5
(al costat gasolinera)

LLAGOSTERA (Girona)

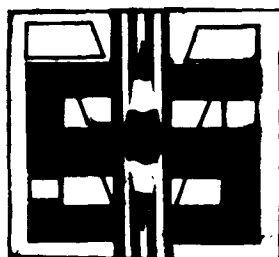
TALLER MECÀNIC

R. Corominas

SERVEI DE GRUA

Reparacions en general

Ctra Sant Llorenç ☎ 83 05 78 - 46 09 13 LLAGOSTERA

Espectacles

**mundi
show**

Joan

Planas

**discoteca
CASINO**

Llagostera

PAU CASALS, 5 - TEL. 83 01 66 - 83 02 00

**Construcciones
JOSE
Ramirez**

Urbanización «Cal Curt»

Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

**comercial
26**

PLÀSTICS PER A LA CONSTRUCCIÓ

C/. Nou, 26

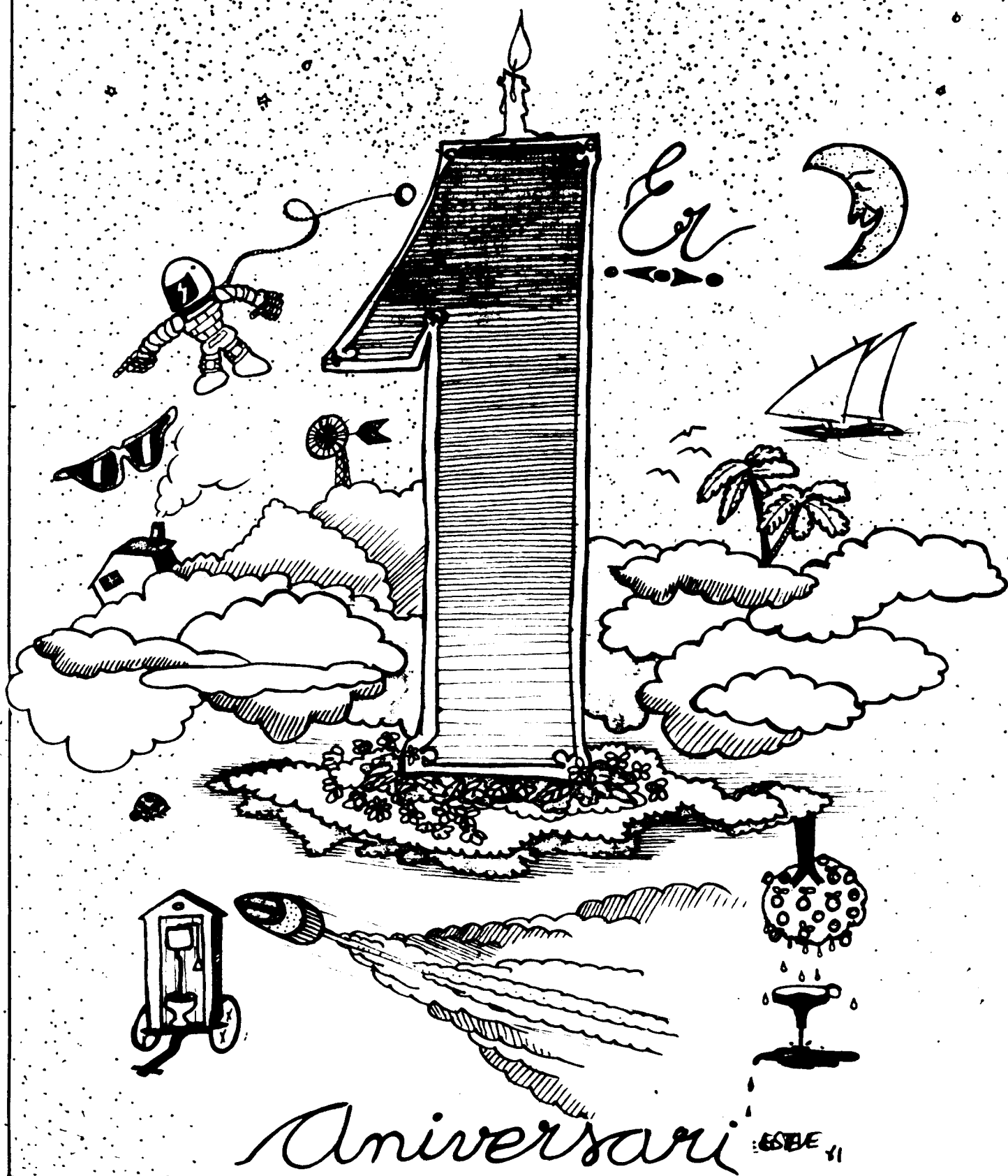
Telèfon 83.02.16

ESPORTS JORMA - 7

articles per al deport

carrer consellers, 3

telèfon (972) 83.04.56
llagostera (girona)

PRIMER ANIVERSARI

El mes de març de l'any passat sortí el núm. 0 del B.I.L. La nostra intenció es manifestà en l'Editorial d'aquell número: "...Obtenir un medi escrit de comunicació ciutadana perquè els fets i la problemàtica local tinguin la transcendència i ressò que es mereixen. Esperem que sigui també un mitjà d'opinió, crítica, diàleg..."

S'ha acomplert el primer any de vida del Butlletí i ara és un bon moment per fer un repàs de la nostra curta història, analitzant si les intencions han estat aconseguides, recordant les coses que han esdevingut més transcendents de cara a l'actual Butlletí.

Una comparació entre el núm. 0 i aquest mateix número, fa evident la millora d'elaboració i presentació. El canvi de sistema d'impressió a offset fou decisiu per la definitiva consolidació. La multicopista, més econòmica, oferia massa dificultats de lectura, i els nostres esforços

no quedaven compensats.

Quant al contingut hem procurat tractar els temes de més actualitat a la vida llagosterenca. A cada número hi ha un tema central o preferent, que pot ésser un informe, entrevista(s), reportatge, et. Hem mirat de recobrar la nostra història; hem informat puntualment dels plens de l'Ajuntament, de les coses que passen al poble; ens hem preocupat pel tema ecològic; els infants sempre han tingut la seva plana, ara també un Concurs Cultural Infantil; hem començat a parlar periòdicament dels esports; la Gresca i els acudits de l'Esteve, les interessants col·laboracions d'en Tià, els dibuixos d'en Ramon, la participació temporal del metge Turró, l'incansable Llorenç Ventura; el Portaveu dels Lectors obert a tothom, i més col·laboracions que ens manca espai per a poder enumerar.

Els resultats també depenen del temps que s'hi pot dedicar, i aquest va ésser un dels motius de la crisi que hi va haver a finals d'any, i que es solucionà en bona part al reestructurar la composició del Col·lectiu amb l'entrada de nous elements.

Hem d'agrair la col·laboració que des d'un primer moment ens han donat les llibreries del poble, ajudant-nos a una millor difusió del Butlletí.

També volem donar les gràcies a tots els establiments, comerços i indústries que ens ajuden econòmicament amb la inserció d'anuncis publicitaris, sense els quals no seria possible la confecció del actual Butlletí.

I per últim a tots els socis, subscriptors i lectors en general, que amb el seu bon acolliment, són un estímul pel nostre treball.

Col·lectiu de Redacció

La sortida del núm. 0, a la plaça (Foto Ruth)

ÚLTIMA HORA

PROJECTAT AERÒDROM AL PLA DE PANEDES

Poc abans de tancar la confecció d'aquest Butlletí ha saltat a la primera plana dels diaris Gironis i Barcelonins, la notícia de què l'Aeroclub de Girona pretén construir un Aeròdrom en el Pla de Panedes (Casa Nova d'En Llorenç).

El fet és prou important com per substituir l'espai que teníem previst dedicar a l'aniversari del Butlletí.

Fa més de dos anys que la intenció de l'Aeroclub és coneguda, però la presentació formal i definitiva no es va portar a terme fins el passat dia set de març, en què la Junta d'aquesta entitat va reunir en roda de premsa als mitjans d'informació, i exposaren els següents projectes:

Aquest projecte segons els promotors ha rebut el vist i plau de la Diputació "Provincial" de Girona, de la Direcció General d'Esports de la Generalitat de Catalunya, així com també de diversos Ajuntaments de la Costa Brava.

Evidentment aquest ambiciós projecte, provocarà alteracions ecològiques importants dins aquesta zona, verge encara de l'especulació a què ve sotmesa la nostra geografia. Davant això els promotors asseguren que s'han pres totes les mesures per no trencar l'ecologia de l'indret. Un informe demanat a la Universitat de Barcelona, en principi no posa gaires entrebancs a que es porti endavant el projecte.

Obviament el tema és important, i tindrà molta repercussió per la vida de Llagostera en el futur. Per tant cal reuïr d'una decisió prematura, i sense menysprear l'acceptació en principi dels organismes esmentats, convindria que fossin els mateixos lla-

gosterencs, com a principals afectats, els qui mitjançant un referèndum, si és necessari, es manifestin a favor o en contra del projecte.

Confiam que l'Aeroclub vol-

drà conèixer i respectar l'opinió popular expressada lliurement, almenys el comportament que han tingut fins el moment ho fa suposar.

Associació de Veïns

AEROCUB de GIRONA

PROJECTE "AERODROM de LLAGOSTERA"

L'Aeroclub de Girona es proposa d'abaratir l'aviació esportiva i posar-la a l'abast de tothom. Per tal d'aconseguir-ho ha estat posat en marxa el Projecte "Aeròdrom de Llagostera", el qual, a més d'autofinanciar-se en gran part, ha d'autofinanciar la pràctica de l'esport aeri a les nostres comarques.

En el Pla de Panedes, a Llagostera, ja disposem d'una superfície d'unes 120 Ha. El Ministeri de l'Aire ens hi ha autoritzat un Aeròdrom Esportiu, i ja tenim en tràmit a l'Ajuntament de Llagostera el Pla Parcial corresponent (s'acompanya fotografia de la maqueta), que comprèn, apart de la Pista d'aterratge, Torre de Control amb Edifici Social, Hangars i Taller, Pistes de Tennis, Piscina, Karting, Poblat Típic amb Hostal, Camping, Espais d'Equipaments i amples Zones Verdes. A la part nord de la es troba la zona urbanitzada amb parcel·les de quasi una hectàrea. En total són 75 parcel·les de 8.500 m², en les quals es permet una edificació màxima bifamiliar, formant ambdues una sola unitat de composició; amb una ocupació màxima de 500 m² que es poden distribuir amb planta baixa o planta baixa i pis.

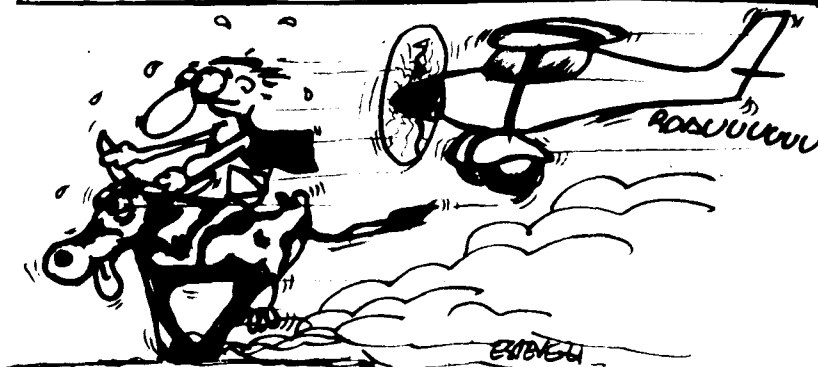
El volum màxim d'edificació serà de 0,20 m³/m², i l'altura no podrà mai excedir els 4 m.

En el cas d'edificar una sola planta, l'ocupació representa el 5,88%, i en el cas de fer dues plantes representaria el 12,94%.

Financerament, amb la venda de les parcel·les n'hi ha d'haver prou per a cobrir la realització de la totalitat del Projecte; els compradors seran els afeccionats a l'aviació esportiva que desitgin linciar-se prop de l'Aeròdrom. Un cop acabada la construcció del Projecte, l'Aeroclub explotará totes les instal·lacions, tals com Camping, Piscina, Pistes de Tennis, Karting, etc. i amb els ingressos que n'obtingui ha de fer possible sostenir en gran part la pràctica dels esports aers; tant les escoles de Pilots a motor i a Vela i de Paracaidisme. Com així mateix abaratir l'hora de vol a motor, vol a vela i els salts dels paracaidistes.

La situació en el Pla de Panedes es privilegiada en tots conceptes, però especialment ho és pel Vol a Vela. Tant pels esplèndids paisatges de què es fruïx, com per les inmillorables condicions tècniques que hi ha: la Sequència de les Gavannes dona lloc a la formació de "tèrmiques ascendents" molt favorables per a la pràctica del Vol a Vela.

Es per tot això, i tenint en comte l'interès Esportiu, Cultural, Turístic i de tota mena que drem que té aquest Projecte, que l'Aeroclub de Girona demana que se li presti suport.

LA INFORMACIÓ DELS 60 A LLAGOST

CONVERSA AMB ELS PRINCIPALS COMPONENTS DE L'EQUIP DE REDACCIÓ DEL "LACUSTARIA"

Introducció

Amb el nom de "Lacustaria", durant els anys 1961 al 1967, es va publicar a Llagostera una revista de caràcter trimestral, editada per l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica Llagosterenca, que segons els seus propulsos pretenia convertir-se en un recull documental de la història de Llagostera, oferint alhora la possibilitat de publicar els treballs dels escriptors i poetes locals.

Hem obert les polsoses planes de números varis, i ara 20 anys després recordem la relació dels fets i grans de la vida quotidiana de la Llagostera dels anys seixanta.

Mirant aquestes revistes groguenques pel temps, ens donem compte del que val una frase escrita, esdevenint immortal mentre quedi un número sense cremar en la nit de l'oblit.

Ens hem reunit al voltant d'una taula, amb els principals responsables del "Lacustaria": Josep Cantó, Antoni Mascort, Enric Montiel, Narcís Vert, sabem que al llarg de la seva història hi participà més gent, però considerem que aquests són els que la van viure més intensament des de la seva sortida fins al darrer número.

La idea va sorgir d'en Josep Cantó, i arrel de trobar-se tots quatre treballant a la mateixa empresa, van començar formant l'Associació Filatèlica, però deixem que sigui ell qui ens ho expliqui:

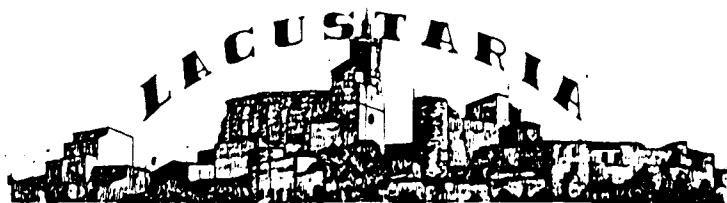
"Jo estava molt afeccionat a la Filatèlica i no coneixia ningú que compartís les meves activitats. Volia ordenar cronològicament els segells i vaig demanar uns catàlegs a Barcelona perquè m'orientessin. La coincidència en el treball i la nostra amistat, va fer que un dia comencéssim a parlar dels segells, descobrint més tard que compartíem les mateixes inquietuds. A partir d'aquí decidírem organitzar-nos, mantinguent contactes i reunions informals a partir de l'any 1956, que no es consoliden amb la formació oficial d'una Junta fins a l'any 1958, durant el qual es legalitza l'Agrupació amb la següent Junta: President, Josep Cantó - Tresorer, Antoni Mascort - Sorts-Tresorer, Narcís Vert - Secretari, Enric Montiel - Els primers socis i col·laboradors van ésser en Joan Capdevila, Raül Roqueta, Joan Soler Raurich, Joan Casas Carreras, Francesc Cabarrocas, Josep Calvet, Pere Sais, Joan Llenas..."

"A partir d'aquí celebràrem reunions periòdiques i l'Agrupació treballà dedicant-se primordialment a la difusió de les afeccions Filatèliques i Numismàtiques.

"A l'any 1961 durant el transcurs d'una reunió vaig pro-
un Butlletí, a partir d'una dis-

ANYS ERA

Boletín de la Agrupación Filatélica y Numismática Llagosterense

LLAGOSTERA, 1 DE ENERO DE 1965

NUMERO 15

posar la intenció de confeccionar cussió de les possibilitats d'èxit, la idea fou acollida amb un cert escepticisme per la major part dels components de l'Agrupació. Malgrat això un reduït sector prou convençut de que la idea era factible em va recolzar; i es va fer un número monogràfic. Cent exemplars amb multico-pista, que més tard va ésser considerat el número 0 de la publicació "Lacustària".

"La insatisfacció pel resultat final d'aquest número va fer que no arribés a sortir al carrer, no obstant, serví per a demostrar que la possibilitat de confeccionar una revista era real, i els resultats esdevindrien més convincents a pertir d'una major dedicació".

Així dons el primer d'octubre de l'any 1961 va sortir el número 1 del "Lacustaria", tancant el llarg parèntesi de total desert informatiu que patia Llagostera, des de l'any 1925 (tan sols suavitzat per la modesta publicació de la "Unión Deportiva Local" que durà tres anys). Aquest buit s'ha tornat a viure, fins l'aparició d'aquest "Butlletí".

—Què pretenia ésser LACUSTARIA?

"Recull de la petita història dels fets del poble i motivar la iniciativa literària de la gent i deixar constància de l'època que es vivia".

—Observem que entre les directrius del LACUSTARIA no constà en cap moment una clara intenció ideològica o política,

sinó considerem així el fet de treballar per la cultura i la informació local, que dins el contexte anormal de convivència que representa una dictadura foren sempre considerades subversives.

—Com es treballava?

"Sempre s'anava a empenes i rodolons, s'havia d'insistir perquè arribessin les col.laboracions i per la continuïtat dels anuncis. Quan una col.laboració no es po-

dia publicar, els problemes eren nostres per trobar-ne d'altres.

Censura. —

"No se'ns va ocòrrer mai, escriure entre línees". El borrador complert de tota la revista calia entregar-lo al delegat local d'Informació i Turisme, a fi de que el sellés pàgina per pàgina. Tanmateix la legislació vigent ens responsabilitzava, sota la imposició d'una multa, de tots els es-

(Continúa a la plana següent)

Tei. 17 24

MINISTERIO DE INFORMACION Y TURISMO

Delegación Provincial de Gerona

Sección: Prensa

Nº 3458

En contestación a su escrito de fecha 23 del corriente, pláceme comunicarle que las normas a seguir sobre la publicación de textos en catalán en la revista de su digna dirección, son las siguientes:

1º.— Están permitidos todos aquellos textos en catalán que se refieran a aspectos folklóricos o costumbristas.

2º.— Que éstos y algún otro de tema ajeno a los citados, no deben sobrepasar la tercera parte del texto.

3º.— Está prohibida toda información y propaganda que no esté impresa en castellano.

Lo que le comunico para su conocimiento.

Dios guarde a Vd. muchos años.
Gerona a 28 de diciembre de 1961
EL DELEGADO PROVINCIAL

Firmado: José M.º Noguera Masas

Cd. Presidente de la revista "LACUSTARIA", de la Agrupación Filatélica y Numismática Llagosterense.—

LLAGOSTERA

(Ve de la plana anterior)

crits publicats, signats o no per l'equip de redacció, una altra clàusula reglamentava que tan sols una part de cada quatre podia ésser escrita en català. Vam tenir dificultats amb les "Cartes al Director".

"De fet erem nosaltres mateixos els que imposàvem una auto-censura per no sortir de la legalitat, evitant crear-nos problemes, ja que quan teníem dubtes consultàvem al Sr. Secretari de l'Ajuntament".

"La capçalera inicial era de l'Enric Montiel, que era el que tenia més traça a dibuixar. Més tard, amb la finalitat de donar-hi una altra imatge, a l'any 1966 va haver-hi un canvi per modernitzar més la revista, doncs ens recordava massa el full parroquial".

-Tècnicament com es feia la revista?

"La revista variava segons el mes: setxe, vint, vint-i-quatre pàgines".

"La compaginació la portàvem a la impremta una mica feta. Si l'impressor ho considerava convenient canviava les coses per a una millor diagramació. Tots van ésser impresos a la Impremta Nonell".

-Tirada, distribució, economia...

"La tirada era de 350 a 400 exemplars. Comptàvem amb uns tres-cents subscriptors, que vam aconseguir, anant en grups de dos, casa per casa. Sabíem que a Llagostera era l'única solució, doncs la gent no et vé a buscar".

"Als subscriptors els hi distribuïa un repartidor. També es venien a les llibreries a un preu de cinc pessetes".

"El preu de la subscripció era de 20 pessetes anuals, oferint quatre números i el programa de la Festa Major, confeccionat per nosaltres des de l'any 1959 fins al 1971. També en el mateix temps l'Agrupació va dur a terme, tretze exposicions de Filatèlia, Numismàtica i d'altres temes".

"Bàsicament ens financiàvem a través dels anunciants, i més tard amb una subvenció anual de mil pessetes que ens donava l'Ajuntament. Cal recalcar, que constantment havíem d'insistir sobre la continuïtat dels anuncis."

Acollida i col.laboració

"En general bona, encara que alguns deien que hi feien "calés" amb la revista, però ja se sap..."

Ens explica el Sr. Mascort:

Com anècdota recordo que en una ocasió vaig confeccionar un escrit en el qual, aprofitant el canvi d'ubicació de les Escoles Velles al Puig, vaig comentar que al mateix temps d'elevat el nivell local, seria desitjable elevar "el nivell de l'ensenyança" intentant recollir el disgust dels llagosterencs per la baixa qualitat de l'ensenyament local. Passats uns dies, un lector m'esbronzà, ja que havia interpretat que l'objectiu de la meua crítica estava dirigit als pares que portaven els seus fills a col·legis de fora. Vaig intentar aclarir-li que no era aquesta la meua intenció, però no hi hagué res a fer. Aquesta confusió provocà la pèrdua d'un subscriptor.

"Moltes col.laboracions ens arribaven amb pseudònim. Al principi sobre tot, anàvem a buscar les col.laboracions, més tard se'ns oferien. Les més trascendents per a la revista foren les dels Sr. Miquel Casadevall i Joaquim Arbussé, també les "Cartes al Director".

"Les col.laboracions les llegíem i les publicàvem o no, segons el que deien. Sovint havíem d'arreglar-les nosaltres"

FI

El fi arribà a causa de la "memorable" llei de Premsa d'en Fraga. Ens van fer por les multes.

La més petita era de vint-i-cinc mil pessetes. Amb aquesta llei s'havia tret el procés burocràtic de la censura prèvia, imposant-se l'auto censura. Cada director era responsable del que publicava, i hem de recordar que nosaltres teníem el nom cedit de dos directors. Primer en Francesc Moré i Barberà, el segon en Víctor Gay i Frias, que el substituï degut a la mort del primer, ambdós eren redactors de "Los Sitios". Vam haver de recórrer a ells perquè s'exigia que el director tingués títol periodístic.

Col·lectiu de Redacció

Himne de l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica

Temp de marxa

els se-gells i les mo-nè-des pre-te-nim fer bonç en-de-vant sem-pre tre-ba-lem amb col·lec-ció i per a-ni-mar la fei-na en-to-nem un estu-rió que la ne-ta con-cièn-cia en ja-ci-ça na-car co-sa far-mei-fort Pau pro-gre-s-te-nim per le-ma-l-la-gos-te-re-nos de-de-ba-i-ens li-rem a la pa-les-tra-per conse-guir un mon-mu-llor-A-nem mon-mu-llor

Lletres: Josep Caballé i Amat
Música: Martí Llorent i Verdú

ARQUEOLOGIA :

ENTREVISTA AMB EN FRANCESC VERGÉS

—Com va sorgir la teva afecció a l'arqueologia? —Amb qui va començar a treballar? —Qui ho va iniciar a Llagostera?

“L'afecció em vé de sempre, perquè tot el que és antic m'agrada. Sobre l'arqueologia en concret, va començar quan amb l'Esteve Fa, en Narcís Vert, l'Antoni Mascort, en Josep Calvet, el Dr. Pompeu Pascual, vam excavar les sitges de “Can Casas”, que van resultar ésser els restes d'un Poblament Ibèric. Després vingué la Plaça Balladora.”

“Totes aquestes troballes van ésser per casualitat, bé rebaixant terrenys, eixamplant carreteres, etc., van sortir els indicis. I arrel d'aquests descobriments es va formar el “Centre d'Estudis Llagosterenc.”

“Quant als iniciadors ho hem de buscar amb en Mossèn Gelabert, i després en Josep Calvet. Reterent a les excavacions els que hi vam treballar més vam ésser l'Esteve Fa i jo.”

“També vull donar expressament les gràcies al Dr. Pascual, pels llibres que m'ha donat, i que m'han servit de molt ajut per a conèixer les peces i estudiar-les.”

—Quant al “Centre d'Estudis”, com va funcionar? Perquè es va disoldre?

“La intenció era formar un Museu. Ja ho havíem parlat amb l'Ajuntament i aquest ens oferí la “Casa de les Vídues”, i també les velles peixateries, però al disoldre's el Centre...”

“Es va anar recollint tot el que trobàvem. L'Esteve Fa era l'encarregat de restaurar les peces, i el Dr. Pascual era qui ens posava en contacte amb els arqueòlegs de Girona, Barcelona, Sant Feliu..., com per exemple el Dr. Pericot, el Sr. Oliva, et. Ara les peces estan en dipòsit a ca l'Esteve Fa, en espera de que es faci un Museu”

“La ruptura va venir per desavenències personals, de caràcters, cosa que és molt lamentable. Així es va disoldre la Junta.”

“Encara que s'acabés el Centre, l'afecció ha perdurat per un quants, en Fa, en Planella, en Josep Cabarrucas...”

—Com ha estat la teva continuació?

“Bé, va restar un temps pràcticament tot mort. Però més tard amb en Planella, vam sentir altra vegada l'afecció, i tornàrem a sortir, més que res a passejar per camins i boscos, i començàrem a trobar peces, especialment prehistòria. Aquí ja canviava el que havíem fet en el “Centre”. Doncs, ja no excavàvem, sinó que les peces les trobàvem als camps, al bosc... —Especialment a “Can Crispins”, la “Font de Panedes”, “Can Font-Guardiola”, i actualment se n'estan localitzant moltes a la vinya de “Cal Rando” i els seus voltants.”

“També hem trobat molins ibèrics, i anem a la recerca de coves, encara que de moment no hem tingut sort en aquest aspecte.”

“Degut a les troballes ens vam posar en contacte amb el Sr. Narcís Soler de Girona, del Servei d'Investigacions Arqueològiques de la Diputació, el qual ens ha anat catalogant les peces, i ens aconsella i assessora. Ell ha fet un profund estudi del material trobat, i ho considera de gran importància.”

“En concret, el jaciment de “Can Crispins”, segons la seva opinió, es podia situar entre el Paleolític superior i l'edat del bronze, ja que les peces són d'una construcció gairebé perfecta, però més recentment el que s'ha trobat, bé podria ésser del Paleolític mitjà: el que ens demostra que a “Can Crispins” hi ha hagut varies generacions, ja que també s'han trobat peces ibèriques romanes.”

“Entre el que s'ha trobat hi ha puntes de sageta, destrals, destrals de pedra (de tamany normal i votives), també molts esclats. La major part de les peces són de sílex, també n'hi ha de quarz. Per tot això pot considerar que a “Can Crispins” es tracta d'un taller lític a l'aire lliure, on fabricaven armes per a la caça i defensa personal.”

—Què busques amb l'arqueologia i amb la recerca?

“Essencialment anem a buscar com vivien els nostres avant-passats llagosterencs, ja que el que ens interessa.

“I a veure si amb tot el que s'ha trobat es pot fer un museu, que indubtablement ha d'ésser municipal, doncs si el trobem és a cases particulars, és com si fos en el seu lloc d'origen.”

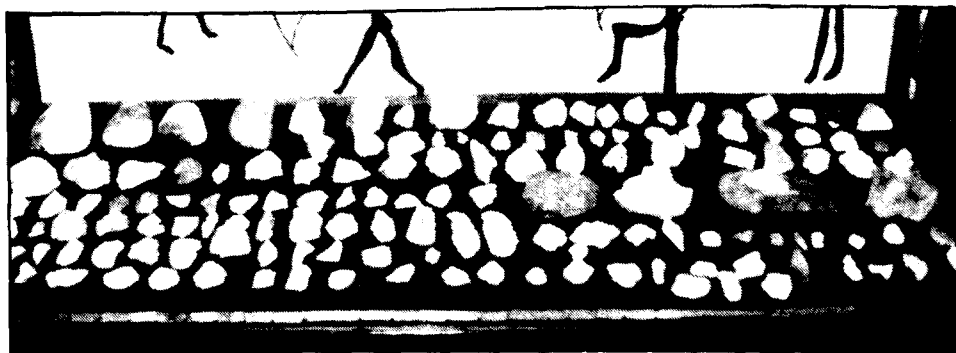
—Quina funció ha de tenir doncs l'Ajuntament?

“L'Ajuntament hauria de proporcionar un local per fer un museu. Les peces que hi ha a cases particulars, és material més que suficient per formar un museu fabulós, molt interessant per a tothom i especialment pels nens que són els que en treuen més profit.”

“Dies enrera en una reunió de la Junta del Museu d'Agricultura i Costums, amb el Conseller Sr. Josep Puig, aquest ens va dir que seria molt interessant, i que miraria de cuidar-se'n, i que no tenia concèpment de que a Llagostera s'hagués trobat tot el que hi ha...”

“L'Ajuntament a més hi hauria de prendre part per evitar la destrucció de probables jaciments. Per exemple fa uns tres anys vam descobrir prop de “Can Crispins” una sèrie de pedres clavades amb cercel que formaven un crònclec. Vaig donar-ne part a uns senyors professionals de arqueologia, van venir a veure-ho, i digueren que probablement fos un enterrament prehistòric. Es va quedar que vindria un professional i fariem entre tots una cata a veure què s'hi trobava. Com dic, fa tres anys i aquest Sr. no s'ha presentat. Ara, fa poc, vaig anar a veure el crònclec, i quina seria la meua sorpresa, doncs allà on estava situat s'hi ha fet una urbanització i tot s'ha destruït.”

Col·lectiu de Redacció

Mostra d'algunes peces trobades per en Vergés

plana pels infants

Aquest mes, amb la col·laboració dels col·legis, en hem dedicat a investigar quin tipus de llibres llegixen els nens de Llagostera dels cursos que van des de quart fins avuitè, els quals ens han escrit les seves preferències a l'

l'hora d'escollir la lectura i algun d'ells fins i tot n'ha fet un petit comentari. Els hi preguntaven els títols de tres llibres que haguessin llegit i que més els hi haguessin agradat.

De les seves contestes fem una relació dels temes preferents. Cal dir, però, que alguns d'ells llegixen només un tipus determinat de llibres, pel que només hem tingut en compte una de les seves respostes. Per això, el número de nens preguntats no coincideix amb el que consta a les gràfiques. El nombre total de nens per curs ha estat:

- 4.rt 44 nens i 37 nenes.
- 5.è 20 nens i 25 nenes.
- 6.è 33 nens i 34 nenes.
- 7.è 23 nens i 33 nenes.
- 8.è 24 nens i 26 nenes.

Veiem que els més petits dels que hem preguntat llegixen moltes historietes tipus Zipi Zape o contes narratius... sobre tot els nens, encara que també els agraden força els llibres d'aventures fantàstiques (Julio Verne...)

Ens ha fet il·lusió veure que forces llegien en català. L'Anna ens deia: "He leído un libro de catalán que se llama Cavall Fort... lo leo para saber catalán". Ens va culpir la curiositat dels nens d'aquesta edat per qüestions com les característiques dels nens. "Leo Tom y Jerry para ver lo que hacen los gatos como se enfadan". "Uno de la Blancanieves lo he leído para ver los enanos como eran".

L'Estel i d'altres comentaven que no els agrada la violència. Ella ha llegit "El Lago de los Sueños" de Juana Spyri, i deia: "Me gusta porque no es de tiros ni de guerras, solo que es de amor y habla de dos personas que se aman desde pequeños".

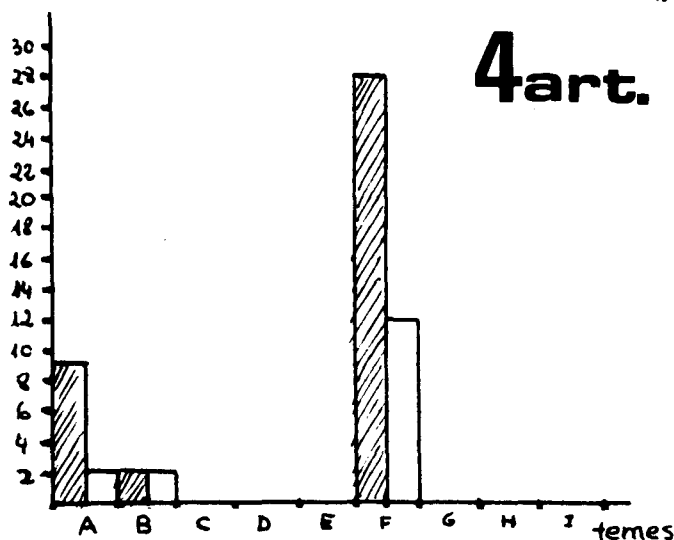
Els de cinquè sembla ser que llegixen una mica de tot, menys revistes i biografies. La Montse ens feia saber com reaccionava després de llegir un llibre i la postura que agafava. Per exemple, comentava: "Em va agradar molt perquè quan el vaig acabar de llegir em van entrar moltes ganes d'ajudar la meua mare i m'intrigava molt saber les aventures que li passaven".

També els de sisè llegixen un xic de tot, fins i tot biografies: "A mi me gusta este libro porque explica la vida de un personaje que es verdad".

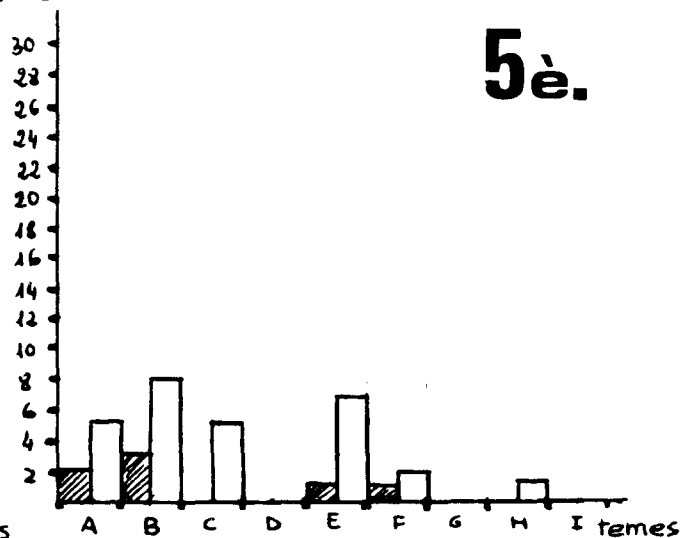
Els de setè i vuitè llegixen gairebé de tot, encara que no llegixen biografies i ens extranyà que tampoc còmics.

GRÀFIQUES

nº nens

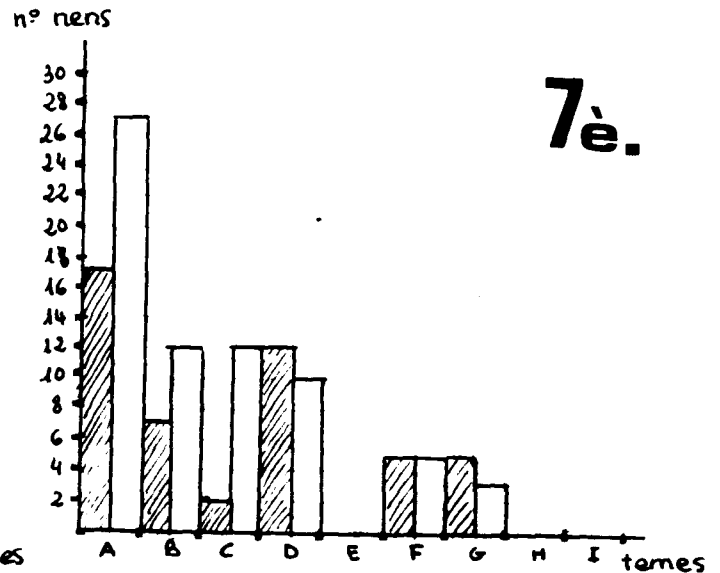
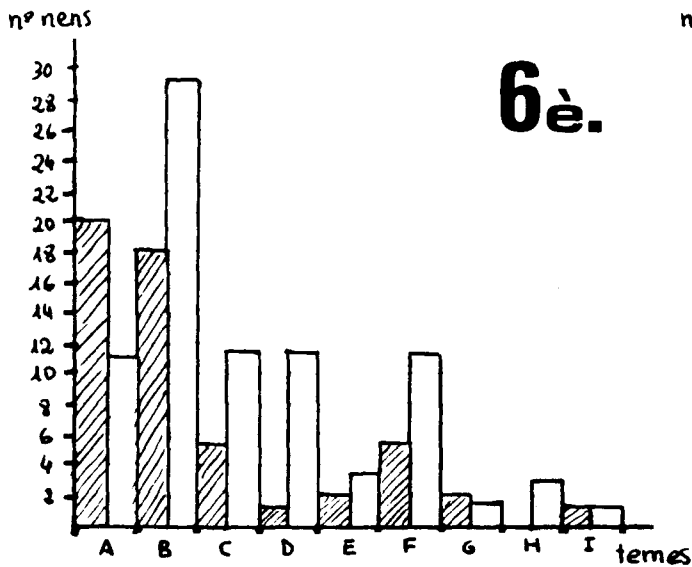

nº nens

nens

nenes

- Aventures fantàstiques (Julio Verne...)..... A
- Aventures de nens detectius (Los cinco, Puck...)..... B
- Històries romàntiques..... C
- Literatura clàssica o actual (La vida es sueño)..... D
- Biografies (Alejandro Magno....)..... E
- Contes d'histories o narratius (Asterix, Zipe-Zape...)..... F
- “Best Seller” (El viaje de los malditos)..... G
- Revistes i fotonoveles..... H
- Ciència..... I

Col·lectiu de Redacció

NOTA INFORMATIVA:

Tenim una nota de L'A.P. A. Lacustaria anunciant que la Comissió de la Guarderia “El Niu” ha posat en marxa la nova aula, provisionalment.

Pròximament es faran públiques les bases que regiran per l'opció a la plaça d'Auxiliar Puericultora.

Per qualsevol consulta adreceu-vos a la Comissió de la Guarderia o a L'A.P.A. Lacustaria.

L'A.P.A.
Col·legi Nacional “Lacustaria”

EL DRAMA DEL PALLASSO

*El pallaso riu
el pallaso plora,
plora ànima endins
riu llavis enfora.
El món és cruel
el món és mentida,
té de fingir flors
lo que són espines,
té de treballar
que la vida és dura,
avui ha enterrat
a una criatura,
tot el seu amor
va a la sepultura,
i es té d'empolvar
i de disfressar
fingint a tothom
el drama que passa.*

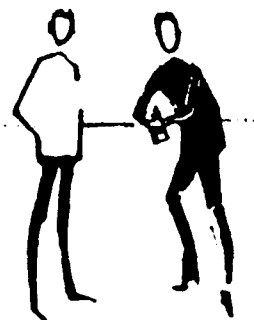
*Així és el món
així és la vida
el comediant
símbol d'alegria
ara riu plorant
i, com altres dies
els seus acudits
fan riure als petits
i també en els grans
que han entrat al circ.*

.....
*El pallaso riu
el pallaso plora,
plora ànima endins
riu llavis enfora.*

Josep Calvet.

HUMOR

(Donant tabac)

- Usted gusta?
- Si mi gusto gustara al gusto de Usted, con gusto. Pero ton disgusto mi gusto no gusta al gusto que gusta al gusto de Usted.
- Me disgusta Usted.

Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

TRANSPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

Servei de Recaderia de

Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

SO RÀDIO

TELEVISIÓ

ELECTRODOMÈSTICS

OFERTA: RENTAPLATS DES DE 33.000'- Ptes.

Engiond

Ramon

ESCOLTEU MESTRE
EM PODRIEU DONAR
L'HORA SI US PLAU?

HOME, SI ES QUE
US HAIG DE DONAR
ALGUNA COSA, DIEU-MIHO

MESTRE, TENIU LA MATEIXA
EDUCACIÓ QUE ELS PORCS DE CASA!!
NO TENIU ESCULTURA!!
NO TENIU RES!!

ME'N VAIG PERQUÈ
ENCARA US FOTARIA
QUATRE GARROTTADES

PORTAVEU DELS LECTORS

L'AGRUPACIÓ LOCAL DEL P.S.C. INFORMA

Els regidors socialistes en el passat Ple Extraordinari del dia 24 de febrer, ens oposàvem al punt de l'ordre del dia que deia així: "Cese de la Junta del Hospital".

Per a justificar la mesura presa demanem es publiqui la totalitat de l'escrit llegit al llarg de l'esmentat Ple, i en el que rebutjarem els procediments per a dur a terme la cessió de part dels membres de la Junta.

"En relació a la proposta que avui es presenta al Ple, de cessar a la Junta de l'Hospital, hem de dir el següent:

Volem defensar una postura que és coneguda i que mantenim des de l'inici del problema amb l'Hospital.

Se'ns demana que en virtut de l'article 11 del Reglament de la Junta Administrativa de l'Hospital Municipal de l'any 1924, i degut a que els càrrecs de l'actual Junta han passat amb escreix la durada permesa, se'ls cessi. Els motius aduïts de cansanci i de lliurar-los de la seva càrrega de responsabilitat no disfreden el fet cru que tothom entén molt bé i que en català se'n diu: fer-los plegar o tirar-los al carrer.

Al nostre entendre la moció no té en compte un seguit d'actes protagonitzats pels propis signants que convé recordar.

En el Ple del sis de març del 1980, els socialistes presentàvem una proposta demanant un vot de confiança per a la Junta que ara es pretén fer plegar. També demanàvem la formació d'una Comissió per esbrinar tots plegats i amb bona voluntat el fet de si era o no Hospital Municipal. Llevat del Sr. Codina, que aquell dia no hi era, del Sr. Ventura, el Sr. Viñas i el Sr. Soler, que no podien votar per incompatibilitat, s'acordà per unanimitat donar el vot de confiança a la Junta "a fin de continuar su tarea limpia y honrada". El segon punt de la moció va quedar sobre la mesa per empolsar-s'hi molts de dies.

El 9 d'abril tornà a sortir el tema i novament s'ajornà a l'espera d'un informe que estava fent la Junta: i l'Alcalde no veu prudent parlar de la Comissió sense conèixer l'informe esmentat. Vet aquí que en el ple de l'1 de maig el Secretari llegeix l'informe i quan es demanen còpies del docu-

ment, que sols és conegut per uns quants, el Sr. Codina diu que s'ha de demanar permís a la Junta, una mesura que sempre hem entès antidemocràtica i afalagadora envers la Junta.

El 23 de juliol el Sr. Secretari llegeix el seu propi informe, redactat segons les dades al seu abast. La resolució d'aquell Ple transcrita a l'Acta diu així: "La Corporación acuerda por unanimidad aprobar la propuesta del Sr. Alcalde y en consecuencia hacer suyo el informe del Sr. Secretario relativo al Hospital Municipal y que tratará el Consistorio, por todos los medios, de que los bienes y servicios que componen el Hospital Municipal se gestionen con la Ley".

Nosaltres preguntem de qui està a favor la Llei? Ja som tots coneixedors de què hi ha tres informes de prestigiosos advocats, que s'oposen al redactat pel Sr. Secretari i no tanquen el contenciós amb l'Entitat, sinó que, al nostre parer, introdueixen suficients i raonables dubtes com per a sospesar-los adequadament. També cal considerar que sense voler restar-li mèrits al Sr. Secretari, pot anar errat amb les seves conclusions.

És veritat que la Generalitat informà favorablement, però caldria veure el seu punt de vista jurídic un cop coneguts, per la seva part, tots els informes abans esmentats.

A la vista de tot això, pot dir algú de nosaltres, honradament i de forma conscient, on està la raó? Cessar a la Junta al mig d'aquest embolic i de manera unilateral pot semblar que es vol furtar la raó i acabar el contenciós eliminant a l'oponent per la força de l'autoritarisme.

També és difícil de comprendre el giravolt que ha fet el grup de Convergència. Encara resonen en aquestes parets l'elogi que els representants de l'Ajuntament atorgaven a la Junta quan les primeres discussions sobre l'Hospital. Això ens fa sospitar en motius poderosos que sols coneixen els signants de la moció, i si aquests motius representen per a l'Hospital un benefici important, el que s'ha de fer és explicar-los, que ens estalviarem de discutir, per assumir-los ràpidament. El que no volem és pensar en una confabulació exterior aliena a la Corporació que ens arrossegui a un desprestigi de l'autoritat moral de l'Ajuntament.

Tampoc veiem clar que a unes persones

que se les hi atorga un vot de confiança per la seva gestió "limpia y honrada", se'ls hi retiri al cap d'un any sense demostrar quines faltes han fet per merèixer la descalificació. Que consti que no tenim cap interès en defensar l'actual Junta, ni estem en contra d'aplicar els Estatuts si cal. D'allò que estem en contra és del procediment. Nosaltres no voldríem ésser tractats així, i no tractarem a ningú. La nostra postura al demanar la Comissió, era conciliadora, buscant la solució pel diàleg i la comprensió, i en canvi si s'acorda cessar-los anirà en contra d'aquestes intencions i sens dubte que es pot provocar un enfrontament que no beneficia precisament a la nova Junta o al nou plantejament que es vulgui donar a la Institució, doncs no serà gens bo que neixi per una base de força o de litigi.

Però sobre aquestes consideracions voldríem provocar una reflexió col·lectiva per allò que a nosaltres ens ha preocupat sempre, i és que amb totes aquestes controvèrsies hi ha el perill de malmenar una Institució que avui compleix un servei laudable i que funciona bé. Comprenem que s'intenti arranjar allò que s'ha espatllat, que en el poble ja n'hi trobaríem de coses, però no entenem la interferència de quelcom que va fent el seu treball de manera satisfactòria. Això que no es confongui. No estem en contra de la Institució Pública, de canviar la Junta si convé, de fer complir el Reglament, de perfeccionar, de retocar, etc., etc., ... Però d'allò que sí estem en contra és de perdre atributs, eficiència i control, i amb la solució que avui es pretén donar-li creiem no servirà per oferir una garantia de millorament, molt al contrari, tenim por que sigui un gest imprudent i temerari que no ha copsat el risc ni de l'enfrontament personal ni d'un futur de satisfacció per l'Hospital, pels seus malalts i vells i en definitiva per a Llagostera.

Per tot això que hem exposat no anem a recolzar la moció."

**Els regidors socialistes
a l'Ajuntament**

ENHORABONA I ENDAVANT!

Al Col·lectiu de Redacció:

Voldria fer-vos arribar a tots els que confeccioneu aquesta revista, el meu estimul per a continuar en la tasca que us heu imposat.

Aquesta és molt difícil, però alhora molt bonica, doncs amb el vostre esforç esteu donant un exemple a molts dels nostres ciutadans —principalment als que només estan disposats a no fer res positiu pel poble—, però que sempre estan a punt per a emetre la seva crítica als que de bona fe porten a terme alguna activitat per enlairar al nostre poble.

Una revista com la que des de fa un any editeu, mereix continuïtat i ésser recolzada per tot el poble.

Les dificultats i crítiques, crec que són les mateixes que vaig viure fa vint anys.

Però qualsevol iniciativa d'aquesta mena mereix l'estímul i aplaudiment de tots els llagosterecs, malgrat que encara hi hagin coses que poden millorar-se, però baix el meu punt de vista, el camí encertat l'esteu logrant, almenys pel que he comprovat en els dos últims números, ja que considero que heu d'ésser com a notaris per a donar fe del que passa al nostre poble. Fets, petits o grans, que en aquests moments sembla no tenen importància, però que al llarg dels anys podreu comprovar que en tenien, ja que tots ells formaven part de la història del nostre poble.

Per tant, rebeu la meua enhorabona, i... endavant!

Antoni Mascort

REPLICA A D. VERT

A mi m'agradaria contestar l'escrit de l'últim Butlletí que parla sobre l'educació del nen. Hi ha una carta firmada D. Vert, que informa i comença així:

"La necessitat de l'existència de la guarderia ve donada actualment per la integració de la dona en el treball."

Jo dic:

Si la dona ha de portar la quixalla a les guarderies, degut al treball o altres ocupacions, que li siguin realment necessàries, ho fan en plena seguretat de que la mainada sigui tractada amb afecte, comprensió i respecte, "Ja que la canalla, encara que siguin petits, també han d'ésser respectats, cosa que tinc entès que no és així."

Aquest escrit fa referència a les organitzacions i obligacions de la guarderia i jo crec que l'obligació d'una guarderia és tenir una puericultora, no una mestra de Bàsica, ja que una mestra de Bàsica està preparada, com tothom sap, per a atendre a "nanos" que realment fan Bàsica des de primer curs a vuitè. Com podeu comprendre la seva preparació és per a mentalitats de mainada de Bàsica, naturalment, i aleshores aquest preparament no pot concordar amb els nens que avui dia es troben a les guarderies.

Si en aquest poble de Llagostera, no es troba una puericultora (cosa que trobo molt estrany), seria més lògic, al meu parer, "i estic segura de que moltes mares de família em donaran la raó", trobo més correcte i convenient que ocupin aquestes places mares de família, ja que saben conviure amb la canalla i saben cuidar-los (com per exemple la Srta. P. N.).

Pel que tinc entès és una senyoreta dolça, afectuosa, amable, sap tractar a la mainada amb l'afecte que es mereixen sense fer diferències de cap classe.

És per això que la majoria de mares de família, per no dir totes, n'estan molt contentes (però és perquè s'ho mereix).

Bé, en aquest escrit hi ha molts de punts a tocar, i seria molt llarga aquesta lletra, seguirem un altre dia (si és que la societat suprema no s'imposa).

Seguirem en el pròxim Butlletí
Atentament,

M. R.

EL CINE I ELS MENORS

Sr. Director:

Anys enrera —i no parlo de molts anys—, les cues de cotxes per anar a

Perpinyà a veure cine "cochón", com diuen els francesos, eren espaterrants.

Tots els cotxes dels voltants dels cinemes tenien matrícula espanyola, i l'entrada s'agafava quasi d'amagat, esperant no trobar cap conegut.

Des de que han hagut de tancar alguns cinemes a Perpinyà per manca de clientela espanyola —doncs el cinema "cochón" fa temps que ens ha arribat—, vinc observant un fenomen que no sé com anomenar-lo.

Aquest no l'havia vist a Perpinyà, i crec que no és dona a cap dels països capdavaners d'aquest tipus de cinema, com és el que els menors puguin entrar al local com si tal cosa.

A casa nostra mateix podem comprovar com pel·lícules que en començar s'anuncien com a autoritzades per a majors de 18 anys, l'Empresa ha col·locat cartells dient que són per a majors de 16 anys, però si hi va un client que en té 15, per un any no li diràs que no pot entrar... i, etc. etc.

I el resultat és que una pel·lícula que fa uns anys haves d'anar-la a veure a França, i quasi d'amagat, ara, qualsevol vailet la pot veure tranquil·lament, doncs els responsables es passen les normes vigents per un cert lloc...

Senyors: Em pregunto si és seriós el que està passant al nostre país. No valdria més que els Srs. que posen les qualificacions a les pel·lícules cobressin de l'atur? Perquè ja m'explicaran quins serveis fan al país, ja que cobren, —i suposo que bastant—, i tot plegat no sabem el per què, ja que els demés no se'ls escolten.

Molt atentament,

Z.

LA TOXICOMANIA :III

CLASES Y EFECTOS DE LAS DROGAS MAS IMPORTANTES

BARBITÚRICOS: Clasificados entre los Depresores, se usan para el tratamiento de la Epilepsia. Se venden en forma de tabletas, cápsulas... Administración oral e inyectada. Pertenecen a la Dependencia Física y Psíquica. Su tolerancia es intensa.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Pérdida de atención, sexualidad, agresividad, acomodación de trastornos visuales.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Ansiedad, Delgadez, Irritabilidad, Trastornos de conducta, Suicidio, Demencia.

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Insomnio, Hipotensión, Temblores y Agitación. Los barbitúricos más usuales son: Fenobarbital, Amobarbital, Secobarbital, Pentobarbital... Son compuestos del Ácido Barbitúrico.

OPÍACEO: Clasificados Depresores. Administración oral, intravenosa e intramuscular. Dependencia Física y Psíquica. Su tolerancia es fuerte.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Insensibilidad al dolor, somnolencia y depresión respiratoria.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Anorexia, Delgadez, Impotencia, Esterilidad, Hepatitis, Demencia y Confusión.

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Cansancio, Irritabilidad, Temblores, Anorexia, Sudores, Pánico, Calambres y Espasmos. Los Narcóticos principales son: El Opio con todos sus derivados, la Narcotina, Codeína, Tebaina, la Belladona y el Cloroformo.

ALCOHOL: Clasificado entre los Depresores. Administración oral. Dependencia Psíquica y Física. Su tolerancia es ligera.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Relajación, Euforia, Aumento de la confianza, Cambios de humor, Disminución de la atención y de los reflejos.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Su uso crónico produce: Úlceras, Impotencia. Deterioro hepático y cerebral.

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Similares a los Barbitúricos.

ANFETAMINAS (Y otros estimulantes): Clasificados entre los Estimulantes. Administración oral e intravenosa. Dependencia Psíquica y Física. Su tolerancia es fuerte.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Disminución del apetito, aumento de la atención, concentración, confianza, bienestar físico y sin ninguna fatiga corporal.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Delgadez, Irritabilidad, Trastornos hepáticos, Acentuada parancia, Alucinaciones, Develador de Psicosis.

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Apatía, Depresión, Somnolencia, Intranquilidad, Desorientación, Crisis efectivas y razones de suicidio. Los tipos principales de Anfetaminas son: Difetamina, Metafetamina...

COCA (Cocaína): Clasificada entre las Estimulantes. Administración oral, por masticación de la hoja o bien por aspiración. Dependencia Psíquica. Su tolerancia es negativa.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Seguridad y elevación del estado de ánimo.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Su uso prolongado puede producir trastornos similares a los de las amfetaminas, lesión típica tabique nasal.

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Negativos (Sin signo específico).

CAFEINA: Clasificada entre los Estimulantes. Administración oral. Dependencia Psíquica y Física. Ningún signo específico en su tolerancia.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Despierta y despeja la capacidad mental. Aumento del ritmo cardíaco.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Aumento de las probabilidades de un ataque al corazón, trastornos estomacales.

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Produce ansiedad y dolor de cabeza (café, cola, té...)

TABACO (Nicotina): Clasificado entre los Estimulantes, su modo de administración es fumando. Dependencia Psíquica. Ningún signo específico en su tolerancia.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Ligero estímulo y relajación.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Se le asocia al cáncer de pulmón.

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Produce apetito y un estado de nervios.

ALUCINOGENOS (Mescalina, LSD, Psilocybina): Clasificados entre las Psicodélicas. Administración oral. Dependencia Psíquica. Tolerancia fuerte según el agente.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Ansiedad, Distorsión perceptiva, Alucinaciones, Despersonalización, cambios bruscos del humor.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Insomnio, Pereza (No hay un consenso médico sobre los efectos a largo plazo).

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Negativo (sin signo específico).

CANNABIS (Grifa, Haschish, Marihuana): Clasificada entre las Psicodélicas, su modo de administración es oral. Dependencia Psíquica y/o ligera Dep. Física.

EFECTOS A CORTO PLAZO: Conjuntiva enrojecida. Euforia, Risa, Ilusiones auditivas y visuales.

EFECTOS A LARGO PLAZO: Puede hacer aparecer Psicosis en personas predispuestas.

SÍNDROME DE ABSTINENCIA: Negativo (Sin signo específico).

CONCIENCIACIÓN SOCIAL

En cuanto a la concienciación social del problema, se observa como hecho curioso que parece inquietar mucho menos la degradación de las personas resultantes del consumo abusivo de bebidas alcohólicas aceptadas por la sociedad que los efectos comparables asociados al uso no médico de drogas menos conocidas.

Sin embargo el índice de afectados gravemente por la dependencia del alcohol o de alguna otra droga aceptada por determinadas costumbres sociales es mucho mayor que el de jóvenes afectados por el consumo socialmente de drogas desaprobadas.

He de decir que según estadísticas de las O.M.S. mueren 36 personas por cada 1.000 habitantes; al año hay 32.000 accidentes de tráfico; y 40.000 laborables por los efectos del alcohol.

En resumen, sería preciso conseguir un medio adecuado para disminuir y si es posible erradicar en todos los grupos sociales las consecuencias negativas que producen el consumo de todo tipo de sustancias causantes de dependencia, ya sean aceptadas o no por la sociedad.

Y para tal fin me atrevo a proponer una de las que creo que pudiera ser una solución entre muchas. Propongo el NO a la represión, SI a la amistad, NO a la relación drogadicto-delincuente; SI a drogadicto-enfermo.

Y para tal fin hago también una llamada a la medicina para que procure en todos sus recursos aumentar las medidas preventivas en los Hospitales y Centros de Rehabilitación, ya que considero que con las poquísimas que actualmente existen difícilmente se puede combatir este tipo de fenómeno.

Jaume Riera i Brunsel

ESPORTS

CROSS COMARCAL DEL GIRONÈS

A la final de Cross Comarcal del Gironès, un company nostre, de vuitè d'E.G.B., va quedar en molt bona situació. De 149 participants l'Arnald Gurnés Deulofeu va quedar en el lloc 61, recorreguent els 1.700 mts., quedant molt distanciat dels companys del Col·legi. En el núm. 99 va entrar l'August Lloveras i Ferrer, de setè d'E.G.B. Després amb poca diferència en Josep Lluís Cebolla i Font i en Jordi Cruz i Pérez. Tots dins la secció d'infantils masculins.

A la categoria infantil femenina, arribaren en el lloc 55 l'Aurora Marco i Miquel de setè, i en els llocs 60 i 68 la Maria Gascons i Gamundi i la Núria Agustí i Arranz. El total de concursants d'aquesta categoria era de 166, i el recorregut de 1.300 mts.

A la categoria aleví femenina va haver-hi una medalla per a la Susanna Paradedà i Boadella de sisè (20) del total de 246 participants. La Maria Teresa Castelló i Bou, la Maria del Valle Pulido i la Iolanda Carmona, del mateix curs van arribar força endavant. La Marta Badia i Vendrell i la Carme Castelló i Bou, de cinquè, entraren en els llocs 93 i 94. La resta de les concursants, van quedar també ben situades. En total es van obtenir 258 punts pel Col·legi Ntra. Sra. del Carme.

Quant als nois d'aquesta categoria van arribar amb molta diferència entre ells, essent el primer en Jaume Boada i Gené (68).

A la categoria benjamí masculina, va haver-hi una medalla per en Jordi Displàs i Barrera (25). Concursaven 230 nois. El recorregut era de 1.100 metres.

I a la mateixa categoria, les noies també quedaren en llocs molt avançats.

Aquestes posicions de les que n'estem molt contents els alumnes de vuitè d'E.G.B., són degudes a la gran voluntat dels participants i al treball del nostre entrenador PACO CORTÉS, al qual agraïm el seu esforç. Si els llocs aconseguits no són el que nosaltres desitjariem és degut en part fonamental als pocs dies d'entrenament que portem.

**Alumnes del vuitè d'E.G.B.
Col·legi Ntra. Sra. del Carme**

RESULTATS DE FUTBOL

1.er equip - Segona Categoria Regional

8 febrer - 81	Llagostera	2	- Vilobí	4
15 febrer	Pontense	4	- Llagostera	3
22 febrer	Llagostera	4	- Besalú	1
1 març	Borrassà	5	- Llagostera	1
8 març	Llagostera	1	- Sils	2

Juvenils - Segona Categoria Regional

8 febrer	Flassà - Llagostera	(no jugat per faltar l'àrbitre)
15 febrer	Llagostera	0 - Calonge 2
22 febrer	Monells	2 - Llagostera 2
1 març	Llagostera	2 - Aro 5
8 març	Palamós B	3 - Llagostera 2

Infantils

7 febrer	Llagostera	6 - Tossa 0
14 febrer	Vidreres	3 - Llagostera 3
21 febrer	Llagostera	6 - La Cellerà 1
28 febrer	Riuradenes	2 - Llagostera 4
7 març	Llagostera	1 - Arbúcies 3

HANDBOL

Resultats corresponents al mes de febrer dels CADETS:

7 febrer	Llagostera 19	GE i EG 16
21 febrer	Calonge 16	Llagostera 19

Resultats corresponents al mes de febrer dels INFANTILS:

7 febrer	Llagostera 3	J. Cusi de Figueres 14
21 febrer	Begur 22	Llagostera 9

Resultats corresponents al mes de febrer dels ALEVINS:

7 febrer	Llagostera 10	J. Cusi de Figueres 13
21 febrer	Begur 9	Llagostera 9

HOQUEI

Els resultats corresponents al mes de febrer han estat:

INFANTILS

7 febrer	Cassanenc 5	Llagostera 4
21 febrer	Blanes 9	Llagostera 1
28 febrer	Llagostera 4	Lloret 3

ALEVINS

7 febrer	Cassanenc 6	Llagostera 4
21 febrer	Blanes 7	Llagostera 2
28 febrer	Llagostera 3	Lloret 14

CONCURS CULTURAL INFANTIL

Deixo els deliris i agafo les temptacions...

PERÒ... SENSE RELLISCAR, EH?

(Encara que el terreny llisca molt, per no caure de "morros" per terra)

Només s'han rebut dues cartes participant en el nostre CONCURS CULTURAL INFANTIL. Es tracta de l'Anna Maria Sagué i Tuscà, setè d'E.G.B. al Col·legi Ntra. Sra. del Carme, i en Joaquim Turon i Solà, cinquè d'E.G.B. al Col·legi Estatal "Lacustaria". Per aquest motiu, si bé no han respos correctament la totalitat de les preguntes, hem obtat per lliurar a tots dos un obsequi. Hem de dir que tots els premis d'aquests Concurs, seran donats per l'Ajuntament, baix el patrocini de la Conselleria de Cultura.

Les preguntes i respostes eren:

1.ª — Quants quilòmetres quadrats té el terme municipal de Llagostera? 76'61 Km.²

2.ª — Noms de les Ermites o Capelles que s'hi troben? Les ermites són: Sant Llorenç, Panedes (Sant Ampeli), i la Torra (Verge del Roser). Quant a les capelles, n'hi ha a l'Hospital, a "Can Rissech", a "Can Boada" i segurament a "Can Prats de Mata", "Can Galceran", "Can Llambí".

3.ª — De fonts, quantes n'hi ha? (noms): "Can Roura", Font de la Taberna / de dalt i de baix / i també, encara que potser s'hagin mig perdut hi ha la de "Can Ruscas", de la "Ruir", de la "Teula", del "Molí d'en Nadal", d'aigua picant a "Can Noguera", la de "Banyacrova", de "Can Sureda". La "Font de Panedes" i de "Can Dalmau", si bé es consideren de Llagostera, són dins el terme de Santa Cristina i Tossa de Mar.

4.ª — Sabeu el nom del carrer que es veu a la present fotografia? c/. Alvarez de Castro.

5.ª — De quina pedrera va sorgir la pedra de què es va fer la façana i cloquer de l'Església Parroquial? : La pedra de la façana i cloquer de l'església

és coneguda com a "Pedra de Girona" i se suposa és procedent de les rodalies de la ciutat de Girona, on abunden els materials calcaris (fòssils) dels Eocè Mitjà.

Moltes gràcies als participants, i també vagi el nostre agraïment pels que han ajudat amb dades i orientacions. Esperem que tots ells (i algú més...) continuaran participant i col·laborant.

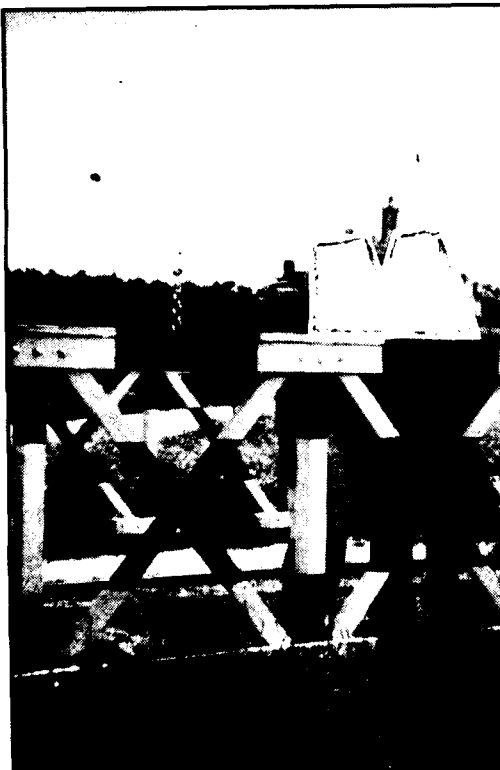
Les preguntes d'aquest mes són les següents:

1.ª — Qui és l'autor del llibre "Coscs de Llagostera" (nom i cognoms)?

2.ª — En quina data es consagren les campanes actuals, menys les que toquen quarts i hores?

3.ª — En quina data s'inaugurà el "Carrilet" que passava per la nostra vila?

4.ª — Aquest pas amb barreres, que es veu a la present fotografia, on es trobava?

5.ª — (Incògnita). — En quina data es va fer la façana i el cloquer de l'Església Parroquial?

Rectifiquem el refernt a concursants, perquè no hi hagi cap confusió: Poden participar-hi tots els alumnes, dels dos Col·legis, des del tercer fins el vuitè curs d'E.G.B., ambdós inclosos.

Quant a la pregunta 5.ª també hem de fer un aclariment: Al posar "Pregunta Incògnita" volem dir que nosaltres no sabem la resposta concreta, per tant, donarem com a vàlida la que, amb els arguments que sigui, se'ns demostrï d'una manera palpable o bé la que considerem més lògica i enraonada.

VOS RECORDEM que teniu temps de mandar les respostes fins el DIA 4 D'ABRIL a la REDACCIÓ DEL BUTLLETÍ I DE LLAGOSTERA, Apartat 54. I també que ja tenim UN ALTRE PREMI A PUNT pel més llest de vosaltres.

"Senyor" responsable del Butlletí:

—Vostè creu que si es continua així, amb aquesta desgana, a la vostra crida de participació o col·laboració (doncs la cosa no sé per on falla), valdrà la pena "fer camí"?

—Home!! és una prova, ja saps que tots els principis no solen anar massa bé, de moment no et desanimis que és prompte per jutjar i prendre determinacions, car falta untar adequadament les rodes del "carro".

—Tant de bó l'escoltin, però... aiiii em temo que "aquest carro" farà aigües i no precisament perquè "el ruc" no tingui ganes de tirar, eh?

Llorenç Ventura i Sabarí

—Continuant, convençut, "fent camí" un diumenge de Març -81

ni mar, ni muntanya...

SOBRE EL CARNAVAL

"Eren tres dies de festes populars de caràcter propi, d'Il·lusions, disbauxes, diades de disfressar-se, balls, bullici, gresca..." Amb aquestes paraules comença l'escrit sobre "Carnaval" l'amic Tià en el número de febrer.—Què ha passat amb aquesta Festa al nostre poble? —Ja sabem que durant molt de temps no ha estat permès el Carnaval com a festa de disbauxa, encara que si es feia algun ball i concursos de disfresses, i en algun lloc com a Vidreres s'ha aconseguit mantenir-lo amb identitat.

Poc a poc, però, en un indret i altre s'ha tornat a reconstruir la Gran Festa! que era el Carnestoltes, i avui ja pràcticament tots els pobles tenen el "seu" Carnaval. —A Llagostera ens hem quedat amb poca cosa, però el sempre animós Joan Planas, ens deia que per l'any vinent vol preparar un Carnaval de tres dies... —Hom pensa que per a co-

mençar, s'ha de fer més modestament, amb un o dos dies i ben organitzat pot ésser suficient. Però el què si cal tenir en compte és que hi hagi una àmplia incidència i participació popular: Que es facin cercaviles, que la gent es disfressi, que hi hagin comparses, que tothom posi el ninot del Carnestoltes al balcó o finestra. Que s'imitin personatges populars, que tots ens pintem la cara, que ens amaguem darrera les màscares... —Que la imaginació i el simbolisme ocupin, encara que per unes hores, l'actuació de tot el poble.

En els balls seria bo que tothom anés amb màscara, que tots fóssim comparses. També s'haurien de preparar balls especialment per a Carnaval que ajudessin a una major integració a la Festa.

Hem de recuperar l'antiga tradició carnavalesca de Llagostera. Una alliberació col·lectiva, no ens aniria gens malament...

SOBRE "EL GOLPE"

Suposo que com la majoria, la tentativa —tentativa única— de cop d'estat, us va agafar amb l'ai! al cor; vam viure hores de dubte, espectació, temor, POR... —Era una d'aquelles coses que fan que "Spanish is different"... i ha faltat poc per poder-ho comprovar novament. —Sabem que el tema "castrense" és tabú per la lliure opinió, i això haurà tancat moltes boques i reprimit molts escrits com ara m'està passant a mi. —Ja és ben curiós aquest país; no fa ni deu anys que la gran majoria del poble estava contra el poder establert, ara resulta que el poble ha de sortir al carrer a defensar el poder establert. —Ja he dit altres vegades que estic contra tota forma de poder, encara que —quin remei— accepto el joc, i fins i tot, lluito per a defensar-lo...

...No puc continuar, sento massa contradicció.

Joan Ventura Brugulat

RETORN DE LA PRIMAVERA

*Ja torna la primavera
i les roses han florit
que són una meravella
i perfumen l'esperit.*

*Rosa roja, matinera
que adorns el meu jardí,
ets per mi tant encisera
que fins i tot el nom trobo bonic.*

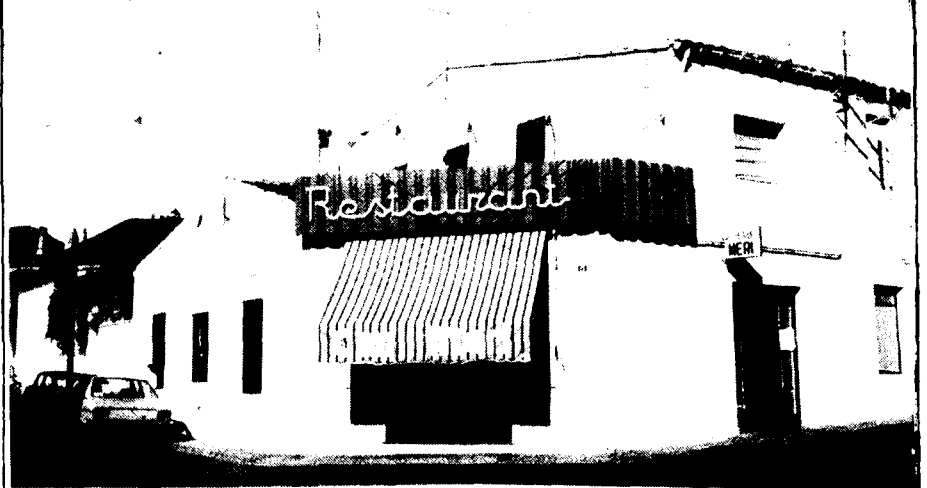
*Canta el rossinyol tot d'una,
cants i perfums s'han unit
i la poesia és pura
en la quietud de la nit.*

*I, quan ve la matinada
m'adono que he sommiat
uns perfums i una cantada
com si estés enamorat.*

*Ja torna la primavera
i el cor, amb saba novella
s'ha tornat a revifar.*

Josep Calvet.

Entreu, seieu i demaneu la bona cuina catalana. Especialitats úniques gironines. Es permet entrar a la cuina.

Can Meri

Almogàvares, 17 - Teléf. (972) 83 01 80

LLAGOSTERA (Girona)

L'ASSOCIACIÓ INFORMA

Amb data de setze de març, hem adreçat a l'Ajuntament de la vila el següent escrit que creiem necessari publicar:

"Amb motiu de la reorganització de locals, per a poder ampliar la Guarderia "El Niu", l'Associació de Veïns ha hagut de deixar el que venia utilitzant des de la seva fundació (gener-78) fins ara, local cedit per aquest Ajuntament. Dins el mateix hi havia unes caixes amb llibres de registre, comptabilitat i arxiu, corresponent a l'entitat Cooperativa de Consum "La Regeneradora"; Són d'unes mides solemnes, i realitzats amb una caligrafia artesanal, el més antic d'aquests llibres és de finals del segle passat, i per tant mereixen ésser ben guardats per poder-los exposar quan hi hagi un lloc adequat, que no dubtem hi serà tard o d'hora.

Així doncs, amb aquesta carta deixem constància d'una responsabilitat que ha deixat d'ésser nostra i el desig de que es conservin com cal, uns testimonis de la passada centúria."

Associació de Veïns

agenda

Ajuntament 83 03 75

Guàrdia Civil 83 00 38

Hospital Municipal . . . 83 00 65

Farmàcia Saurí 83 03 50

Creu Roja 83 02 54

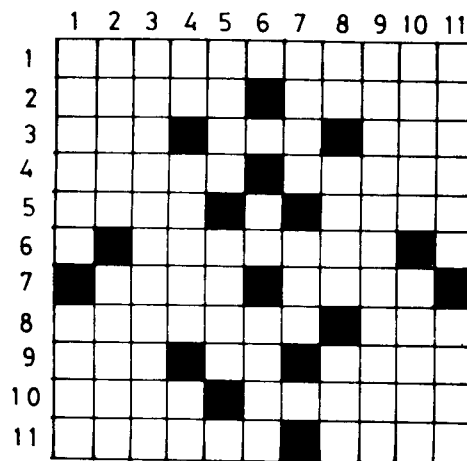
Creu Roja (urgències nit) 83 06 09

Jutjat de Pau 83 02 18

Correus 83 01 11

MOTS ENCREUATS

n° 4

HORIZONTALS: 1.— Lloc on fan i venen pastissos. 2.— (Al revés) Instrument musical. Que no està tancat. 3.— (Al revés) Riu d'Alemania. D'alçada notable. (Al revés) Que té molts diners. 4.— Tallar el blat. Motiu. 5.— (Al revés) Trec la vida. (Al revés) Enganya. 6.— Número. 7.— Pati envoltat de pòrtics en alguns edificis. Estri, instrument. 8.— Dit del que ha fet o format una cosa. Interjecció emprada per donar coratge. 9.— Licor de canya de sucre. (Al revés) Membre del cos humà. (Al revés) Relatiu a la ciutat. 10.— Rucs. En cap lloc. 11.— Prestatge per posar-hi tasses. Familiarment, lletja.

VERTICALS: 1.— Porció d'aliment sec que es dona al bestiar (plural). Extensió de terreny on es deixa créixer l'herba. 2.— Antiga màquina militar per a destruir muralles. Ocell de carn estimada. 3.— Nom dels rèptils petits de l'espècie dels sauris.— 4.— Consonants. Inclínació afectuosa envers una persona (plural). Consonant repetida. 5.— Personatge mitològic. Munt, pila. 6.— Femení d'En. Municipi de la Selva. 7.— Carta de la baralla. Sense brutícia. 8.— (Al revés) Xai. Espai clos i descobert al costat d'un edifici. Municipi de la Cerdanya. 9.— Aconsellable. 10.— Metall blanc quasi tant pesat com l'or. A la vora. 11.— Portats cap a sí mateix. Sèrie de dibuixets amb text sota cada un.

SOLUCIÓ AL NÚM. 3

1.— Ronsejaires. 2.— Afait. Lletó. 3.— Bit. Nua. Val. 4.— Acusa. Trepa. 5.— Dirà. O. alaP. 6.— A. Aparell. A. 7.— Allí. Llit. 8.— Triades. Mot. 9.— Rat. aN. Fera. 10.— ogaP. Vermís. 11.— Sotana. àtaT.

A.— Rabadà. Tros. B.— Ofici. Aragó. C.— Naturalitat. D.— Si. Saplà. Pa. E.— Etna. Aida. F.— J.U. Or. Envà. H.— IL. Rall. Fra. I.— Revelliment. J.— Etapa. Toria. K.— Solapa. Tast.

BLACK CAT

Us convida a
passar els moments
bons i agradables
en un ambient
selecte i acollidor

Pròximament actuació
del magnífic il·lusionista

xevi

**garden center
costa brava**

**Ramón
Gurnés**

RENAULT

**Tel. 83 04 75
LLAGOSTERA**

 32 06 80
Ctra. Comarcal C 250 - Km. 25,7
de Girona a San Feliu de Guíxols

LLAGOSTERA
(Girona)

**¡PRECIOS
1980!**

**al estilo diferente y
los precios más bajos**